ANUL X – Nr. 57

Ctitor: MIHAIL POLIHRONIADE

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Bd. Carol I Nr. 4
TELEFOANE
Direcția: 3.21.13 | Secret. 3.21.19 | Redacția 3.21.14 | Sport 3.21.14 | Provincia 3.21.10
Administ. 3.21.00 | Publicitate și abonamente 3.21.00 | Depozitari 3.21.24 | Tipografia 4.84.48

Director: PAVEL COSTIN DELEANU
Prim-redactor: CRIȘU AXENTE

AXA

8 PAGINI 3 LEI

Miercuri 15 Ianuarie 1941

ABONAMENTE:
IN ȚARA: 3 Luni Lei 250; 6 „ Lei 500; 1 an Lei 1.000; Instituții de stat și particulare 2.000
IN STRAINATATE: In raport cu tariful poștal și valuta.

Cont. cec. 1204. Cãsuța poștală Nr. 8
Taxă de franc plăt. în numer. conf. aprob. Dir. gr. P. T. Nr. 3101/604 din 1940.

ZIAR DE LUPTA POLITICA, DOCTRINA LEGIONARA, INFORMAȚIE ȘI REPORTAJ

Carthago nova

Mai de mult, canalul Mânecei a fost străbătut de furtună. Mersul vapoarelor trebuia întrerupt. Atunci presa engleză scrie: „Continentul e izolat!" Această formulă pregnantă a insolenței insulare ilustrează o mentalitate orgolioasă, în perspectiva căreia „negrii" încep dela Calais. Ideia, că englezii ar fi urmașii celor zece triburi pierdute ale Israelului, destinați de Iahve să stăpânească lumea întreagă, a rămas și astăzi în subconștientul sufletesc al unei clase de exploatatori brutali. Poporul englez ca atare este, poate, departe de a se identifica cu pirateria constituționalizată a păturei sale conducătoare: dar structura parlamentarismului englez exclude orice tentativă a masselor largi, de a exprima voința lor. Țara pretinselor libertăți parlamentare este în realitate refugiul libertății plutocratice. O mână de gentlemani stăpânește două treimi din Londra și pământul Scoției se transformă în teren de vânătoare pentru lorzi. Dar această nimicire economică a țărănimei se va răzbuna astăzi, când alimentarea insulei nu mai poate fi garantată prin propriile ei puteri. Vas după vas e nimicit de atacurile aeriene și submarine ale forțelor germane. Este aproape ziua, când Cartagina modernă își va găsi sfârșitul. Magnații plutocrației londoneze s'au încărcat cu o răspundere imensă. Războiul pornit de ei cu atâta ușurință va arunca în prăpastie colosul întreg al Commonwealthului. Când mister Baldwin declarase, că granițele Angliei sunt situate pe Rhin, el a comis o greșeală, identică cu aceea a legendarului Croesus, care n'a interpretat în justul lor sens cuvintele oracolului dela Delphi: „Dacă treci râul Halys, ai să distrugi un imperiu mare".

Cartagina zilelor noastre preferă să lupte cu „indigeni" cu „garantați", pentru a se folosi de limbajul ei oficial. Lista popoarelor pe care Anglia le-a târît în nenorocire, se mărește mereu. Cine clădește în speranța ajutorului englez, clădește în nisip. Incă din timpul nefericitei Maria Stuart, toți acei cari s'au încrezut în ajutorul altruist al intriganților de pe malurile Tamisei, au avut aceeași soartă. Astăzi, impunerea granițelor devenea instrumentul cel mai eficace al politicei de încercuire. Polonia, Norvegia, Olanda, Belgia, Franța își dau astăzi perfect seama, că orișicine se lasă prins în momeala Albinoului e pierdut.

Defunctul regim își așează dictatura sa internă sub garanția iluzorie a Marei Britanii. Granițele de azi sunt rezultatul tragic al unei atitudini lașe, lipsite de caracter și stupide. Valoarea morală a regimului „nostru" corespundea acelei a partenerilor britanici. Intr'adevăr aici s'au întâlnit elemente predestinate să strângă raporturi de cordialitate diplomatică, de admirație reciprocă. Internaționalele de toate culorile erau încântate de rezultatele splendide obținute. Dacă citim astăzi comunicatele de presă engleză, pline de ură împotriva mișcării legionare, care nu atacase niciodată națiunea engleză sau Commonwealthul britanic ca atare, ne dăm seama cât de strâns erau legate interesele păturei plutocratice engleze cu acele ale iudeomasoneriei. Dela 6 Septembrie 1940 înainte, canonada minciunilor engleze se intensifică pe zi ce trece. Nu avem nici un motiv să deplângem aceste bârfeli continue în presă și radio; e un semn rău să fii luădat de Reuter & rău să fii luădat de Reuter & Co.

Izbânda imperiului englez este ultima nădejde a pensionarilor istoriei mondiale. Dr. **Beneș**, **Negusul**, **Otto de Habsburg**, anarhiștii din Barcelona d. **Hambro** și mareșalul **Rydz Smygly** nu trăesc decât în speranța deșartă să devie conducătorii unei Europe de aspect muzeal. Anglia este și ultima nădejde a forțelor antinaționale, reacționare și anarhice Aceste speranțe se vor spulbera în decursul anului acesta. Nu există decât o singură cale de soluționare a conflictului actual: biruința intergrală a puterilor axei, care singure vor realiza Europa nouă a tineretului, mitul sângelui și al credinței, și dreptatea socială. Plugul istoriei va trece peste Cartagina capitalistă modernă, precum a trecut peste Londra antică a Mediteranei.

Alexandru Randa

Se mută o școală, se mută un destin!

Liceul de la Mănăstirea Dealului, locașul predestinat să dăltuiască suflete tari pentru țară nouă, a părăsit culmea dealului de lângă Târgoviște și s'a înălțat pe piscul Carpaților de la Predeal.

— Se mută o școală, se mută un destin!

— „Cuibul de șoimi" menit de Nicolae Filipescu să adumbrească între zidurile sale „lei paralei ca în povești, cu frica lui Dumnezeu și numai a lui Dumnezeu", liceul cu înfățișare de castel medieval, cu turnuri și alei înflorite, va rămâne singuratic și trist pe coama dealului de la Mănăstire. Când păduren va înverzi la primăvară și când florile își vor scoate căpșorul de sub zăpadă, se vor întreba mirate unde au plecat micii străjeri cari zburdau pe pajiștile înverzite; aleele încărcate de trandafiri vor duce dorul adolescenților cari își depănau dealungul lor visurile și melancolia unor seri parfumate; iar bătrâna biserică voevodală cu ziduri de cetate, va mai păstra încă ecoul pașilor sfielnici pe lespezile de piatră și al glasurilor tremurânde ce intonau odinioară imnul de încredere și biruință:

Cu noi este Dumnezeu,
Înțelegeți neamuri și vă plecați!

— Liceul de la Mănăstirea, liceul Căpitanului și al lui Puiu Gârcineanu, își urmează mai departe drumul ursitei sale, se mută pe piscuri de munte, mai în vecinătatea cerului, în liniștea codrilor, în preajma lui Dumnezeu; se mută în orașul biruinței și jertfei legionare.

— Liceul care a îndrumat primii pași ai Căpitanului, care a sădit în sufletul său primele doruri, primele învolburări spre jertfă și eroism, liceul care a pus temelia sufletească a acestui uriaș al istoriei noastre, este transformat azi în colegiu legionar, primul colegiu din țară și este sortit, de Dumnezeu să făurească sufletele legionarilor de mâine și de totdeauna.

— Elevii de acolo vor fi crescuți în duhul Căpitanului și vor urma legile sale cari sunt legile neamului.

— Fie ca de pe culmile scăldate în soare și bătute de furtună ale Predealului să răsară o lume nouă pentru o Românie nouă, România biruinței legionare!

Ion Mălăcea

Marea Britanie
imperiul iudeo-masoneriei mondiale

Un om care nu poate fi suspectat de subiectivitate și în nici un caz de patimă, francezul **André Siegfried** a scris într'o vreme în care relațiile franco-britanice erau din cele mai fericite, în anul 1931 o carte „La crise britanique" au XX-e siècle".

Anthon de Rothșild, jidan innobilat de guvernul englez, călare pe poneiul lui favorit...

E mărturia cinstită a unui cercetător care a văzut lucrurile așa cum sunt și care tocmai de aceia prezintă cititorului toate elementele prăbușirii definitive a Marei Britanii, prăbușire care se consumă în acest proces de imperială descompunere la care asistăm astăzi.

Constatările profesorului André Siegfried culminau cu o concluzie care se degaja în chip ireductibil din faptele istoriei contemporane a Angliei: „Stare gravă; totuși, ținând seamă de temperamentul particular al bolnavului, facem rezerve asupra pronosticului".

Rezerve era desigur a savantului care nu se încumeta să profetizeze, dar care își dădea seama de realitatea sfârșitului iremediabil către care se îndrepta Marea Britanie. Indoiala asupra pronosticului era totuși în 1931 parțial întemeiată pe faptul că guvernanții Albionului au știut dealungul unei istorii întortochiate, să manevreze în așa fel politica întregei lumi, încât să elimine piedicile cele mai mari din calea lor, să surprindă pe adversarul cel mai de temut prin ipocrizia, machiavelismul și uneltirile lor lașe, nedemne de un popor eroic.

„Divide et impera" a fost deviza favorită a conducătorilor Marei Britanii și în această politică adoptată de ei cu un neasemuit rafinament, au întrecut pe înșiși creatorii acestei politici, pe Romani. In acest chip au cucerit englezii Coloniile, în acest chip au stabilit pe întregul parcurs al mărilor și oceanelor bastioane, comptuoare și baze navale necesare asigurării drumurilor lor imperiale, în acest chip au ținut sub tirania poliției și armatei lor sute de milioane de oameni ce năzuiau și năzuesc astăzi cu nădejdi reale de împlinire spre libertatea și independența lor. Crimele britanice săvârșite peste tot pentru înavuțirea metropolei și îmbuibarea locuitorilor lor uluesc chiar și imaginația cea mai bogată. Trebuesc volume să înregistrezi toate ororile la care s'a pretat un popor care pretinde astăzi că luptă pentru civilizație, țeluri umanitariste, pentru libertate.

Pentru a vădi cât mai elocvent mijloacele pe cari le-au întrebuințat englezii dealungul istoriei, pentru a domina lumea, vom lumina aci dedesubturile unei politicei ce tindea la asmuțirea popoarelor unele asupra altora, la conjurarea dificultăților ce li se iveau în cale deplasând cât mai departe centrul primejdiei, prin deslănțuirea focului în locuri unde nimeni nu se aștepta să afle conflicte, prin angajarea forțelor străine în folosul Marei Britanii.

complicate. Rezultatul acestor negocieri care s'au sfârșit în favoarea Marei Britanii, se datora în bună parte fineței și prestigiului plenipotențiarului englez din Statele Unite, **Lordul Reading**, a cărui ascensiune la putere a fost deadreptul surprinzătoare chiar și pentru un jidan. Tatăl său **Josef Isaac**, vânzător de fructe și agent de schimb, avea trei copii, **Godfrey**, **Harry și Rufus Daniel**, toți trei acumulând în cariera lor fișe compromițătoare, implicați cum erau în nu știu câte afaceri judiciare. Când în 1910, Godfrey devine directorul administrator al lui Marconi's Wireless Teleghrap Co. Ltd., el era încă pe atunci directorul Societății Spaniole Marconi International Marine Communication Co. Ltd., a lui General Wireless Trust Ltd. și al Societăților Marconi Wireless Teleghraph Companies of America and Canada.

Harry nu era mai prejos decât fratele său, dar cel care îi eclipsa cu totul era Rufus. După ce scăpase prin minune de urmăririle judiciare ce-l vizau direct în activitatea sa de agent de schimb, Rufus Daniel Isaac devine avocat și intră în Parlament, moment după care asistăm la o strălucită, aproape meteorică evoluție politico-legală.

La 7 Martie 1912 d. Herbert Lewis Samuel, Ministru al Poștelor

Britanice (Vicontele Samuel de mai târziu), acceptă o ofertă a Societății Marconi, al cărei director era Godfrey Issac și al cărui frate Rufus era atunci Attorney General, principalul consilier legal al d-lui Asquit. Urmarea a fost un trafic deșănțat cu acțiunile Marconi. Pe baza acceptării acestei oferte de Ministrul Poștelor, Godfrey se adresează Statelor Unite și realizează o afacere rodnică, nu fără ca în prealabil să fi cointeresat la această afacere pe frații săi, Harry și Rufus.

Mai târziu d. **Lloyd George** care, în calitatea sa de cancelar al finanței engleze, a aprobat suma necesară Ministrului Poștelor, Herbert Samuel pentru a cumpăra acțiunile lui Godfrey Isaac, precum și master of Elibank M. P., secretarul parlamentar al Tezaurului și controlorul fondurilor secrete ale Partidului Liberal au luat parte amândoi la tranzacție.

Printr'un procedeu oarecare acțiunile au crescut în bursă și atât frații Godfrey și Harry Isaac, câți și d-nii Lloyd George și Elibank au vândut aproape toate acțiunile lor cu beneficiu fantastic. In plus, Elibank a angajat fondurile secrete ale partidului liberal în plasamente frauduloase și o lună mai târziu, el și Lloyd George aveau alte ambiții, noui tentații.

Statele Unite în fața prăbușirii Angliei

Astăzi ne vom mulțumi să desvăluim un aspect al vieții interlope a culiselor britanice. Vom înfățișa cititorului cât de hotărît s'au împletit interesele engleze cu cele judaice într'un moment istoric în care era suficient ca efortul german să fi fost mai de durată ca Marea Britanie — acest imperiu monstru care piere sub ochii noștri — să fi fost încă din 1918 o simplă amintire.

Istoria luminează uneori curentele orientărilor în lume mai bine decât actualitatea.

La sfârșitul lunii Septembrie 1916, aliații erau reduși să trăiască din expediente, din împrumuturi pe termen scurt, obținute cu aurul pe care Anglia îl ținea în depozit la Ottava. Ei epuizaseră orice alt expedient și nădăjduiau că vor putea evitaziua prăbușirii lor numai printr'un miracol, când prin surpriză în Noembrie 1916, Consiliul executiv al Băncilor Federale din Statele Unite a pus toate Băncile Federale în gardă contra oricărei utilizări a resurselor lor. In plus biroul federal de rezerve al Statelor Unite a cerut publicului american să procedeze la anchete amănunțite, la cercetări serioase înainte de a-și plasa banii în împrumuturi cari nu sunt pe deplin garantate.

Faptul acesta a dus la inițiative precise.

Statele Unite ajunseseră la un grad de bogăție și de putere internațională fără precedent până atunci și această putere nu trebuia să fie compromisă în nici un fel. Consiliul Executiv al Băncilor Federale și Biroul Federal de rezervă erau amândouă adevărate fiefuri jidovești.

Aliații au capitulat la prima măsură energică a Statelor Unite și au încetat imediat de a emite bonuri pe termen scurt, mărindu-și astfel dificultățile cari nu erau în nici un fel mici. In cursul ultimelor luni ale anului 1916 și la începutul anului 1917 situația lor devine deadreptul disperată. Această situație era atât de gravă încât în Decembrie 1916, Cancelarul finanțelor englez d. Bonar Law și d. Ribot numărau zilele ce se mai puteau succeda până la căderea valorii schimbului lirei sterline, singurul sprijin al schimbului francez la New-York.

In Aprilie 1917 Președintele Wilson face declarația de războiu în momentul în care Franța se afla pe punctul nimicirii, iar protectoarea acestei țări, pe drumul falimentului și a unui dezastru real.

Copiii lui Iosif Isac ajung mari dregători în Marea Britanie

Negocierile cari au atins punctul lor culminant prin declarațiunea de război a lui Woodrow Wilson fuseseră lungi și

Povestirea unei mari afaceri în Parlamentul englez

In luna Iunie 1912, contractul dintre Herbert Samuel, Ministrul Poștelor și Godfrey Isaac, directorul administrativ al lui Marconi's Wireles Company, a supus ratificarea lui, Camerei Comunelor. Rufus Daniel Isaac Attorney General, Lloyd George și Secretarul Parlamentar al tezaurului, controlorul fondurilor secrete ale partidului, Elibank, erau toți trei interesați financiarmente la condițiile avantajoase ale acestei afaceri. Toți aceștia, cu ajutorul Ministrului Poștelor, Herbert Samuel, au depus eforturi uriașe pentru a trece afacerea în fața Parlamentului în ultima noapte a seziunei parlamentare. Și desigur ar fi reușit dacă n'ar fi fost prezent acolo major Archer Shee.

La 11 Octombrie, Parlamentul se adună din nou și o desbatere din cele mai furtunoase are loc cu privire la contractul lui Samuel Isaac. Rufus Isaac și Herbert Samuel tăgăduesc, cu accente de indignare ce tind să camufleze minciuna, că ar fi avut vreo legătură cu această afacere, în timp ce Lloyd George vorbește în termeni vagi de „calomnie". S'a numit o comisiune pentru a face o anchetă asupra acestui scandal. Rufus Isaacs s'a pus imediat în legătură cu doi din membrii acestei comisiuni și le-a furnizat în taină informații asupra afacerii. Afacerea aceasta a luat atari proporții încât s'a ajuns chiar la o criză a guvernului în fața eventualității căreia guvernul celei mai mari democrații din lume a dat instrucțiuni comisiunii de anchetă să lase afacerea baltă și să reabiliteze pe vinovați. Afacerea s'a mușamalizat în acest fel.

Cum ajunge Rufus Isoac vice-rege al Indiilor

Știți care a fost rezultatul acestui scandal? D. Asquith a numit pe Rufus Iseac Lord Șef al Justiției în Anglia și două luni mai târziu l-a transformat în Baron Reading of Elleigh! In luna Iunie 1915 el ajunge Cavaler al Marei Cruci al ordinului Bain și devine un an mai târziu viconte. Triumful cel mai mare al acestui iudeu se produce în anul 1917 în momentul în care criza financiară a țărilor aliate ajunsese la apogeul

(Continuare în pag. IV-a)

Actele Revoluției legionare
III. - Organizarea Statului românesc

Prin desființarea Statului polițist, și *„organizarea Statului pe baze noui, prin crearea regimului legionar"*, Revoluția legionară rezolvă a doua mare problemă politică. Problemă de răscruce, ca și aceia a restaurării dinastice.

Instaurarea regimului legionar, înseamnă primul pas către organizarea noului Stat, tăiat pe măsura țelurilor. Neamului; a Statului *național românesc* care n'a existat până acum. Am avut până acum altceva: am avut un Stat liberal-democrat, copiat după modelul occidental. Un Stat ca acel francez, belgian, olandez, — care nu știu dacă erau, în adevăr State, democrația tinzând în ultim scop la dizolvarea Statului, prin înfăptuirea, autonomiei individuale desăvârșite. Burghezia noastră, incapabilă ca *orice clasă* să creieze numai prin propriile-i forțe un Stat *național*, a împrumutat formele statale ale democrației apusene. De aceia Statul nostru n'a fost *național*; n'a fost al *tuturor* Românilor, decât cu numele. In realitate, era Statul liberal, aservit intereselor burgheziei liberale, cointeresată cu capitalismul occidental la exploatarea bunurilor. Interesele acestuia le apăra Statul român; nu interesele, munca și bogățiile Neamului. Statul decocrato-liberal a fost instrumentul de spoliere al Națiunii, care a fost scoasă din viața economică, furată, sărăcită și înfometată. Vedeam cum bogățiile noastre se duc peste graniță; și cum rodul muncii noastre intra în buzunarele altora! Națiunea română spoliată de munca și de bunurile sale, stetea laoparte, pasivă, asistând neputincioasă la propria-i ruină; Statul, care trebuia să-i apere bogățiile și truda, nu era al ei; ci al altora, cari l-au făcut după gustul și interesele lor. Zadarnic ne străduiam, zadarnic speram.

Revoluția legionară pune capăt acestei istorii. Inceputul marei reparații politice, e făcut. Numai ea-l putea face. Fiindcă în viața publică a ultimelor două decenii, *Mișcarea Legionară a fost singura forță politică purtătoare a ideii de Stat integral românesc*, de Stat național care să fie o realitate, nu un simplu nume. Ea s'a născut din însăși drama acestui Neam. *Ea este Națiunea care a reacționat.* Nu e de mirare deci, că ea singură, Mișcarea lui Corneliu Codreanu și a generației sale, a văzut problema în mare, și a manifestat activ voința de a creia un Stat *românesc* puternic, care să nu fie o *ficțiune*; ci un fapt, o realitate.

„Voim să construim — a spus marele educator și șeful politic al generației noastre — *dela un pod rupt, până la o șosea și până la captarea unei căderi de apă și transformarea ei în forță motrică, dela construcția unei gospodării țărănești noi, până la aceea a unui SAT ROMANESC NOU, A UNUI ORAȘ, A UNUI STAT ROMANESC NOU".*

Creiarea Statului *românesc, național, TOTALITAR*, care să nu mai fie în stăpânirea unor categorii sociale privilegiate, și în care să muncim cu drag pentru Neamul nostru, nu pentru streini, este țelul politic principal al regimului legionar. Nu de „reorganizarea vechiului Stat e vorba. Nu se poate reorganiza *haosul*. Și noi am moștenit haosul în toate. Revoluția nu se 'ncurcă cu „reorganizări". Ci ea *trebue* să creeze noua orânduire politică, definitivă, în care Națiunea să înflorească, să se simtă *liberă*, în plenitudinea forțelor sale.

Cuvintele Căpitanului sunt pentru noi un ordin, un imperativ de viață.

Pătrunși de un sănătos și robust spirit realist, dușmani ai alunecărilor pe panta iluziilor ieftine, ne dăm prea bine seama că a organiza un Stat pe baze noi, și a creia un regim moral și politic esențial nou, nu e treabă ușoară. Așezările politice durabile, nu sunt fructul unor simple decizii de cabinet, ci rezultatul unor lupte aprige. Se cere multă știință, și multă artă. Dar mai ales, luptă. Legionarii știu ce e lupta, și au voința de a lupta. Până la capăt. Regimul legionar este doar clădit pe jertfa celor mai buni fii ai generației cari l-a pregătit. Se va admite atunci, că o Mișcare ale cărei elite stau pe ideia jertfei pentru comunitatea națională, nu va părăsi lupta înainte de a fi întrupat gândul în faptă.

Nicolae Tatu

ENGLEZII NE-AU NENOROCIT!...
Mari afișe cu acest conținut arată poporului francez, dezastrul în care Anglia a târî° Franța, împingând-o la război.

CULTURA

Calendar legionar

14 Ianuarie

1931. Parchetul **găsește că trebue să se deschidă acțiune publică contra Căpitanului, Moise Lefter, Ion Banea, N. Totu, I. Dănilă, și Amos Horațiu Popa pentru reprimarea unor infracțiuni contra liniștii publice. Dosarul cauzei — format în temeiul adresei semnate chiar de I. Mihalache, a fost supus concluziunilor d-lui Procuror Al. Procop Dumitrescu.**

Invinuirile ce li se impută: „alcătuirea cuiburilor este organizația politică a „Gărzii de fier" și „Leg. Arh. Mihail", prin publicațiuni — calendare și reviste — caută să propage desființarea partidelor politice, să sfărâme comunismul și acțiunile colective ale semitismului din România".

1938. Căpitanul **scrie la un an dela moartea lui Moța și Marin**: S'a împlinit un an decând v'ați dus. In rândurile noastre de luptă locurile voastre sunt goale. Nimeni nu vi le poate ocupa. Sufletul legionar, toți viteji legionari vă caută și vă plâng mereu. In casa ta pustie, Moța, copiii tăi te plâng și te așteaptă în fiecare zi să vii. Vă așteaptă părinții îmbătrâniți și copleșiți de durere, vă strigă soțiile voastre.

De-acum vor trece ani peste ani și noi vă vom plânge mereu.

Dar voi aceste lacrimi să ni le iertați, să nu ni le vedeți, să vedeți numai vitejia cu care ne vom mânui armele în luptă și cu care vom purta prin furtuni, sfidători de moarte, drapelele noastre legionare".

1939. La Cluj **se judecă procesul legionarulu dr. Emil Popa cu încă 9 camarazi. Sunt condamnați de autoritățile zeloase și darnice în pedepse.**

Cronica muzicală

Concertul simfonic al orchestrei armatei

In trecut, muzicile militare reunite, nu urmăriră să impresioneze prin spectacolul, manifestându-se în arenă deschisă în fața a mii de spectatori. Dela venirea ca inspector al muzicilor militare a prof. Ion Delu, se simte și aici duh nou.

D-sa a căutat să pună bazele unei orchestre simfonice permanente a armatei. Elementele le-a recrutat cu destulă ușurință și Duminică am putut asista la al treilea simfonic dat sub conducerea D-sale.

Nu știm nu e vorba de o rivalitate cu Filarmonica, ci mai de grabă a-ceastă orchestră — care nu [illegible] — pregătește publicul pentru înțelegerea [illegible] marile capodopere ale muzicii simfonice.

Am ascultat uvertura națională a d-lui Augustin Bena, [illegible]

De aceia primim cu bucurie chiar puerila orchestrație a acestei îmbinări de melodii patriotice și cântece populare.

Concertul întâi brandenburghez al lui Johan Sebastian Bach, a impresionat în deosebi în Andante. A lipsit Menuetului grația, iar cornii au fost slabi pe alocurea, coardele (în deosebi vioara I-a) cântând prea tare ca să acopere chiar pe suflători.

In partea a doua a fost executată Eroica lui Beethoven. S'a scris prea adesea despre această simfonie dedicată unui om mare, în care mulți văd figura mărează a lui Napoleon, căruia se pare că i-a dedicat-o. Nu poate fi însă vorba aici de o muzică descriptivă în sensul poemului simfonic ce se va cristaliza cu mult mai târziu. In ea se simte mai mult Beethoven nordicul, ce fuge de încântătoarea melodie italiană, dând muzicii un sens psihologic. Deși mai grea ca interpretare, orchestra s'a achitat în execuția ei mai bine decât în prima parte, lăsând să se întrevadă că e capabilă de mult progres.

Domnul Delu a dirijat cu siguranță pe partitură și orchestră, dar s'a părut că nu comunică total orchestrei.

Gândul d-sa [illegible] simfoniile lui Beethoven [illegible] muzică românească, [illegible] publicul [illegible].

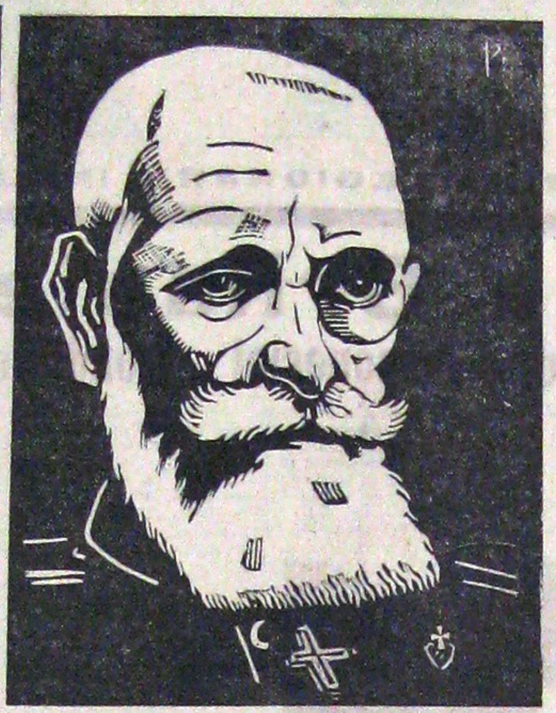
Un cuvânt de laudă pentru felul cum sunt întocmite programele, în care se dau lămuriri și comentarii ale bucăților executate [illegible] mintea publicului auditor.

I. C.

O capo d'operă din veacul al IV-lea, într'un grajd

ROMA. — Acum câteva vreme a fost găsit în grajdul unui țăran dintr'un sat de lângă Treviso, un tablou vechi pictat pe un panou de lemn. In primul moment, nimeni nu i-a dat nicio însemnătate și dacă n'ar fi înfățișat o scenă religioasă, ar fi continuat să rămână printre troacele lepădate. Zilele trecute însă, un inspector din direcția artei poposind la țăranul care descoperise acest tablou și îl așezase deasupra ușei de intrare, a cerut pentru câteva zile pictura s'o studieze. In urma cercetărilor întreprinse s'a descoperit că este vorba de o prețioasă operă de artă din veacul al IVlea, datorită unui autor necunoscut.

Odată spălat și restaurat, de sub tabloul găsit, a apărut o scenă reprezentând Răstignirea, concepută cu o simplitate de forme și într'o minunată gamă de culori.

Generalul Cantacuzino - Grănicerul
Gravură de ALEXANDRU BASSARAB

Puterea oamenilor și puterea vremurilor

de dr. I. POPESCU-Sibiu

Ultimii douăzeci de ani de viață socială, sub tirania celui mai crunt materialism, susținut de o „elită" interesată, lacomă prin desechilibrul propriei sale entități împrăștiind confuzie în înseși realitățile sociale — cultiva o nenorocită concepție în mentalitatea neamului nostru: *concepția puterii vremurilor*. Toate acțiunile lor nefaste, indivizii și chiar personalitățile ce s'au impus drept „elită" creatoare și de conducere, le justificau public prin „puterea vremurilor" sub denumirea de „evenimente externe", de „împrejurări" grave europene, de „primejdii" ce pândesc la hotarele țării, de „puterea interdependenții dintre națiuni", însfârșit de „fatalitate" istorică, etc. etc.

Intotdeauna am considerat această concepție a „puterii vremurilor", așa cum s'a susținut, drept un mijloc infam de cultivare a unui *sentiment de inferioritate* în sufletul individului, dar mai ales în acel al nației; mijlocul unei perfide *psihologii de umilire*, de devalorizare și narcotizare a forțelor de viață omenească, oferind un bun prilej de exploatare a numirii și a străduințelor creatoare ale neamului.

Redau ceeace am scris în preajma anului 1938, vreme în care se susține cu mai multă tărie această concepție a „puterii vremurilor" printr'o interesantă consacrare a comandamentelor superioare ale „ordinei și intereselor de stat și de viață a neamului", ale „ceasului grav ce amenință hotarele"...

Concepția a servit astfel drept pretext începerii unei nemaipomenite defăimări a temeliilor de înaltă etică ce și le-a ridicat cu atâta trudă sufletul tineretului sănătos al țării, — exponent al mișcării legionare, — denaturând prin această defăimare spiritul critic al neamului, spre a se putea ușor deschide apoi drumul la încercarea de nimicire a spiritului legionar și de desființare fizică a celor ce-l întruchipau.

Am susținut, că cele mai noui cercetări științifice — de psihologie — privind studiul firii omenești în sânul societății, au dovedit *importanța omului ca factor social activ*, adică a *puterii* ce-o deține intervenția spiritului omenesc în evoluția omenirii. Toate scăderile morale ce copleșesc încă (atunci în 1938) viața noastră socială, își au principala rădăcină în faptul, că *nu suntem cu toții convinși de această putere ce-o are spiritul omenesc în orientarea vieții sociale*. Mentalitatea opiniei noastre publice este încă dominată de-o concepție *a neputinții spiritului omenesc* în fața împrejurărilor („vremurile") create de cerințele materiale. Cu o asemenea concepție despre om și viață este dela sine înțeles, că toată reacțiunea față de neajunsuri nu poate depăși marginile strâmte și degradante ale unei continue enumerări [illegible] *continue constatări* a stărilor de mizerie morală și economică.

Toți constată valul de imoralitate sub toate formele și în toate domeniile, crescând și subminând cadrele fundamentale vieții sociale. Toți *constată* că nu-i zi în care să nu auzi sau să deschizi un ziar să nu afli decât de fraudele interminabile, de crime senzaționale, de violuri, [illegible] minciuni, intrigi, calomnii revărsate pe coloanele [illegible] discursurile, vânturile demagogilor [illegible] etc. etc. Iar în fața lor, la toți majoritatea — din nefericire — mărginiți la fața concepție a omului neputincios în fața acestor stări de lucruri, se vaită, resemnându-se — cum nici orientalii nu mai fac — în formulele unei „filosofii" de rob, și'n atitudinea „înțeleaptă" a omului „cum se cade" și „ascultător".

In mijlocul unui asemenea cerc de oameni, iată cam ce poți auzi, cuprins și de îngrijorare și de scârbă: Din gura bunăoară a unui bătrân „înțelept": „Ce poți să-i faci? Așa a fost întotdeauna după războiul nostru a scris „*nu-i omul de-asupra vremurilor, ci bietul om sub vremi*" — „Așa-i domnule — răspunde tânărul fanatic al doctrinei materialiste, lupta pentru pâine este cauza suferințelor. Fenomenul este universal, în toate țările îl găsești: criza economică, financiară întreține criza morală. *La noi nu poate fi altfel*, întrucât din cauza interdependenței dintre *state*, o criză economică chiar din Japonia poate accentua criza noastră economică. „Așa-i dragă amice — răspunde un „*cetățean* cu experiență", cu „păr cărunt" sceptic la cap și cu temperament flegmatic — marele lecuitor e *timpul*, timpul va schimba totul *încet-încet* — prin „evoluție" — spre bine. Au fost vremuri și mai grele și s'au dus. Așa-s vremurile ele: când mai rele când mai bune"...

Iată formulele concepției despre om și viață, în care-și găsea umila liniște majoritatea narconizată a celor de până mai ieri, formule pe cât de comode pentru individ și foarte utile pentru „elită", pe atât de false din punct de vedere științific și periculoase unui neam.

Șocurile afective, emotive, deziluziile, falimentele materiale, spiritul nedreptății, prigonirea sufletelor de-o structură armonică, intrigile, exploatarea meschină a muncii celor cu o conștiință sănătoasă, a puterilor creatoare a oamenilor de caracter etc. constitue tot atâtea mijloace de desechilibrare interioară a individului, deci a întregii orânduiri sociale necesare desvoltării armonice și efective. Dar toate aceste modalități creatoare de nevroză individuală și de bulversare a erarhiei valorilor sociale, *nu sunt efectul împrejurărilor din afara omului, nu sunt forțele vremurilor și nici a circulației valorilor economice. Ele sunt rezultatele desechilibrului raporturilor sufletești dintre oameni, raporturi create de oameni și care pot fi cultivate sau distruse tot de puterea firii omenești*, aproape totul fiind determinat de *puterea celor ce compun elita creatoare și de conducere, de structura lor organică și sufletească, și care poate fi armonică sau patologică.*

Izvoarele reale ale acestor „vremuri grele", ale „crizei economice" [illegible] le găsim deci în puterea distructivă a amestecului și dominării spiritului de distrugere a celor cu o conștiință desaxată, șubredă și de-o morbidă [illegible]. Dominarea acestora, ce n'au decât foarte slabe legături cu valorile interne ale unei conștiințe adevărat umane și cu acele ale vieții sociale (cultura, sentimentele sociale, morala, religia, credința, etc.), dominarea și puterea de orientare ce-o dețin asemenea bolnavi ai firii omenești, creează, întreține și organizează în însăși temelia sufletească a neamului [illegible].

Spre a-și menține această putere și rol de „creatori de vremuri" ei și-i ascund prin trâmbițarea principiului: „omul n'are nici o putere, ci numai vremurile" aceste personalități, indiferent de cultura ce-ar avea-o și oricât de „vastă", „genială", „apostolică" ar fi, — au dovedit în activitatea lor social-practică un egoism ucigător, o lăcomie bolnavă, parazitară, ce-i face excesiv de interesați, exploatatori și îndrăgiți ai bogățiilor prin munca puțină și necinstită. Această conformație organică desaxată prin ereditate, boală, viciu sau prin atmosfera unei imoralități, este adversarul oricărei concepții spirituale ce-ar propovădui și cultiva puterea sufletească, forța caracterului, posibilitățile de înălțare sufletească în contact cu eternitatea neamului, de este prielnică o răspândire cât mai largă în masele populare a unei mentalități ce consideră forțele materiei atotputernice. Partizani ai materialismului istoric cultivă puterea instinctelor primitive, al foamei, al sexualității, puterea banului, a valorilor economice, îndreptând aceste puteri pe făgașele ce duc la excesiv, la desechilibru, la irosire, și destrămare sufletească susținând în acelaș timp imposibilitatea spiritului omenesc de a schimba ceva în acest mers al „stărilor de fapt" care sunt „de când e lumea"... Pentru o mai efectivă convingere a lumii de adevărul acestei concepții de degra-

(Continuare în pag. IV-a)

Statul și comunitatea morală [1]

Incercarea filosofilor de a autonomiza în mod desăvârșit pe om, luat în individualitatea lui, nu a putut da rezultate practice, teoria neavând un temei real. E vorba în primul rând de teoria kantiană, care voind să elimine dintr'însa tot ce este empiric, deci de domeniul experienței, s'a situat în domeniul ficțiunei.

Nu există autonomie deplină pentru individ, afirmă D. Brăileanu, care înțelege să se mențină în limitele stricte ale experienței și ca atare încercând să construiască teorii menite să fie validate de realitatea înconjurătoare.

Din chiar acest fapt, individul este grupat în diferite sisteme, o formă de viață unde el este integrat funcțional. Prima diferențiere în acest sens este una de ordin natural, anume cea determinată de realitatea biologică din noi. Avem astfel diferențiere pe sexe și apoi pe vârste.

Această diferențiere și creare de sisteme, de forme de viață nu se limitează la treapta biologică. Societatea devine tot mai complexă, creindu-se noi sisteme de conviețuire. Individul este tot mai mult absorbit, fără să fie niciodată perfect înglobat. Această complexitate crescândă e tot un fapt natural, dar pe alt plan decât cel biologic. Este planul sociologic, unde dragostea devine temeiul acestor comunități numite morale.

Dragostea stă la baza acestor comunități, începând cu familia, baza tuturor comunităților de viață și culminând cu comunitatea cea mai mare, neamul.

Din această cauză familia este unitatea unde se plămădește din materialul brut al instinctelor cele mai nobile sentimente. Prin dragoste individul își găsește împăcarea cu el însuși. Este rând pe rând și liber și subordonat, integral funcțional în comunitatea respectivă, armonia este restabilită, prin capacitatea de renunțare reciprocă a membrilor ce compun comunitatea respectivă.

E lesne de văzut că cu cât comunitatea este mai restrânsă, cazul familiei, cu atât armonia este mai ușor de realizat și invers. Fiindcă armonizarea implică o sumedenie de factori externi meniți a înlesni creiarea de comunități tot mai mari. De aci, cu cât o comunitate este mai mare cu atât prezintă o mai mare instabilitate și ca atare o mai redusă armonie, dat fiind că factorii externi sunt mai greu de realizat și apoi sunt și ei variabili.

In acest fel își face apariția o altă comunitate, cu un alt principiu de organizare, este Statul, al cărui principiu este dominațiunea omului asupra omului, adică forța.

Experiența ne arată că în orice societate avem dozate aceste două principii: al dragostei, deci al libertății și al forței. Vom numi societatea unde predomină dragostea, morala, mai perfectă decât pe acea unde predomină forța. Dealtfel experiența ne arată că într'o societate unde forța, autoritatea e slăbită, apare, ca un remediu unic, morala.

Iată un prim factor determinant pentru apariția Statului: greutatea de a restrânge dragostea în sfere tot mai largi, dat fiind că factorii externi sunt variabili. Această variabilitate de factori, fizici, economici, ș. a., dealtfel duce la alcătuirea de comunități diferite, încât Statul se poate spune că se naște din lupta între comunități reprezentate prin unități familiale și economice.

Pentru o armonie cât mai largă se cere deci o primă condiție: acea a uniformizării factorilor externi, iar în al doilea rând se cere o bună educare a membrilor comunităților.

Educația dealtfel își are un rol capital. In cadrul societății ea fiind menită să dea posibilitate individului să se integreze în comunitate. Chiar Statul are acest interes, deși el este bazat pe forță. Aceasta în virtutea principiului economiei forțelor, în primul rând, iar al doilea datorită faptului că scopul suprem este triumful moralității. De aci caracterul instrumental al Statului.

Educația având-și un rol capital, face să se nască diferențieri între indivizi: educatorii și cei de educat, elita și condușii. Aceasta dă naștere la o circulație a valorilor verticală, circulație care rareori se face și ea forțată, atunci când noii educați devin maturi, iar cei bătrâni stăruesc pe poziții.

Dar mai avem o circulație a valorilor la conducerea Statului, cea mai importantă, dealtfel, acea provenită din diferențierea de structură a formelor sociale religioase, economice, științifice ș. a. Cele mai dese fricțiuni le avem aci, cu toții încercând să dețină primatul. Statul va primi coloritul respectiv, iar la aceasta se ajunge prin jocul factorilor externi. Forța caută să ia ființă. Din acest joc permanent dintre diferitele forme sociale își scoate Statul rațiunea lui de a fi. Totuș experiența ne arată că nu se poate concepe o formă de conviețuire fundată numai pe forță. In schimb experiența nu ne-a arătat încă o fromă de conviețuire pur morală, aceasta rămânând un ideal permanent însă.

Statul trebue să se subordoneze cu necesitate acestui ideal, numai prin forță fiind imposibil a dăinui.

Trăinicia unui Stat e în funcție de gradul de înțelegere al idealului moral, pe care trebue să-l traducă în fapt cât mai mult.

E singurul rost acceptabil al Statului.

Ion Botaș

1) Traian Brăileanu, Statul și Comunitatea morală Ed. II, București 1940.

Cântec din Dâmbovița

Și-am zis verde mărăcine
Leana mea
Mai ții minte Leano bine
Când veneam seara la tine
Mă luai, mă sărutai
Ce guriță dulce-aveai.

. . . .

— Gheorghe, părul tău frumos
Este'n cazarmă pe jos
— Du-te Leano și mi-l ia
Și mi-l leagă'ntr'o basma
Și mi-l pune sub saltea,
Să mi-l scoți la zile mari
Să mi-l plângă fete mari;
Fete mari, băeți ca mine
Că cu toți m'am avut bine.

Dâmbovița-Cobia 9.IX.936
dela fata Stana Liță
culeș de **Ilarion Cocișiu**

Activitatea teatrelor italiene n'a fost stingherită de război

MILANO. — In toate teatrele din principalele orașe ale Italiei, actuala stagiune se va desfășura cu aceiași regularitate ca și în vremea de pace și va prezenta un interes cu totul deosebit atât datorită numărului cât și calității operelor reprezentate. Acest fapt dovedește că ritmul vieții civile din Italia, nu a fost schimbat cu nimic din pricina stării de război.

Trebue să atragem atenția în special asupra programului teatrului „Scala" din Milano, a cărui stagiune a fost inaugurată la 26 Decembrie trecut cu „Polyeucte" de Donizetti și căreia i-a urmat în cursul lunii trecute „Doamna Butterfly" și baletul „La bottega Fantastica" de Rossini-Respighi. In cursul acestei luni, reprezentațiile au continuat cu „Balul mascat", „Traviata", „Don Carlo" și „Boris Gudunof".

In luna Februarie vor fi reprezentate: „Horații" de Portorino, „Bolnavul Inchipuit" de Di Napoli, „Pasărea de Foc" de Strawinski, „Măștile", „Gioconda", „Campiello" și în sfârșit „Orfeu" de Gluck. In luna Martie stagiunea va fi închisă cu „Maeștrii Cântăreți" de Wagner, „Manon" de Pucini, „Salomeea" de Strauss, „Aida" de Verdi, „Soleida" de Donisch și „Fedora" de Giordano.

Cronica dramatică

Teatrul Național: „Nunta lui Figaro"

S'au emis asupra operei lui Beaumarchais diferite teorii și de fiecare dată, evident, părerile au fost diferite una de alta. Unii critici au susținut că teatrul lui pune accentul mai mult pe fast, pe cabotinaj, pe aparente adevăruri și pe false emoții, cari toate laolaltă te captivează și te fac să vezi totul ca printr'o luptă deformatoare; alții că piesele lui ar fi un amestec romantic de teatru și operetă, destinat unei anumite categorii de spectatori sătui de piese „en ciele", dar dornici de senzații și picanterii, alții, dimpotrivă, au susținut că comediile lui sunt o replică usturătoare la adresa nobilimii franceze din timpul lui Ludovic XVI. — și așa mai departe.

Părerea noastră este că trilogia lui Beaumarchais, care începe cu „*Le Barbier de Séville*", continuă cu „*La Mère coupable*" și se sfârșește cu „*Le Mariage de Figaro*", reprezintă din toate acestea câte puțin, dar mai ales este satiră și critică socială a unor vremuri apuse; părerea ne-a fost pe deplin confirmată de premiera care a avut loc Vineri seara pe scena Teatrului Comedia.

Subiectul — puțin confuz, probabil din pricina situațiilor uneori „prea complicate", la cari se adaugă și debitul prea grăbit al replicilor schimbate de actori — începe a se depăna într'unul din saloanele castelului Aguas-Frescas având ca punct de plecare neînțelegerea ivită între Figaro și bătrâna (dar veșnic „tânără") Marceline, pe marginea unui împrumut de zece mii de pesetas. Anumite stipulațiuni înscrise în angajamentul de plată, îl obligă pe Figaro ca — în caz de neachitare la scadență a sumei împrumutate — să ia de nevastă pe femeea care i-a acordat acest credit, adică pe „*sentimentala*" Marceline. Dar Figaro este un idealist, un om activ, dinamic, vicleu, plin de spirit de inițiativă și de „*intrigă*", și căsătoria lui cu această femee ar echivala cu o sinucidere lentă. In plus, el este îndrăgostit de ispititoarea Suzanne, camerista contesei Almaviva, cu care trebue să se căsătorească chiar a doua zi. Mariajul care se pregătește este „*dirijat*" din umbră de stăpânul lor, contele Almaviva, care — în numele acelui „*le droit de premier lit*" — încearcă, prin vicleșuguri, ajutat de Bazile, maestrul de muzică al castelului, să se împărtășească din grațiile feciorelnice ale Suzanei. Dar planurile contelui sunt dejucate chiar de logodnica lui Figaro, care anunță pe contesă și pe alesul inimii sale de intențiile stăpânului ei, astfel că până la urmă lucrurile se complică rău de tot. Dezolat că nu poate face din Suzanne iubita lui, contele dă o sentință prin care îl obligă pe Figaro să se căsătorească cu bătrâna Marceline. In felul acesta speră să se descotorosească de unicul său rival, însă în actul patru se descoperă că Marceline este mama lui Figaro, fapt care răstoarnă dintr'odată toate combinațiile contelui Almaviva. In actul cinci și ultimul, intriga se complică printr'o nouă serie de „*lovituri*" pe care contesa, în unire cu Suzanne și Figaro, le dă bărbatului ei, pentru a-l determina să înțeleagă că adevărata dragoste n'o poate găsi decât în brațele soției sale.

„*Nunta lui Figaro*", așa cum ne-a fost prezentată de Teatrul Național, face parte din acele spectacole în care — și nu trebue nimeni să se mire — montarea depășește conflictul piesei. Pe urmă muzica de scenă a d-lui N. Buiciu, coreografia și baletul pline de grație sub conducerea d-rei Iris Barbura și-a d-nei Vera Proca-Ciortea, decorurile luminoase ale d-lui Traian Cornescu și costumele excepționale ale d-nei Florica Scârțan, au imprimat spectacolului strălucire și tinerețe.

D. A. Critico, în rolul contelui *Almaviva*, ne-a dovedit că este un actor care nu se limitează a pune în joc ceeace a observat la alții. Felul său personal de-a vorbi, de-a se folosi de gesturi și de-a păși în scenă, ne dau certitudinea că d. Critico este un actor stăpân pe sine și pe posibilitățile sale de expresie. Și dacă tirada este un examen dificil în care foarte puțini reușesc, apoi d-sa ne-a arătat că tirada este un gen în care se comportă de minune, în care excelează chiar.

Rolul contesei de *Almaviva* a fost susținut de d-ra Elvira Godeanu.

D-ra Mariette Deculescu, în rolul *Suzannei*, ca și majoritatea colegelor sale, s'a lăsat purtată de fumul încântării de sine, de acel — am putea spune — narcisism artistic care o îndeamnă să-și falsifice temperamentul și mai ales vocea. De ce a ținut cu orice chip să vorbească „din gât", pentru a da timbrului său o notă de ciripeală, când potrivit ar fi fost să se rezume la modulațiunile naturale ale glasului, mai gingașe și calde? Cât despre comportarea în scenă nimic de obiectat. A jucat așa cum trebuia să joace: sprinten, expresiv, drăcos.

Simpatic a fost d. Niky Atanasiu în rolul lui *Figaro*. Păcătuind însă prin lipsa de mobilitate a feței (dealtfel observația noastră nu trebue considerată ca o imputare, fiindcă figura sa nu se pretează la nici un fel de mobilitate în grimase) jocul său s'a caracterizat prin suplețe și vioiciune în gesturi. Scena în care ni s'a părut mai potrivit este aceea în care „completul de judecată" defilează cu mâinile întinse spre aurul pe care Figaro îl distribuie cu gesturi de autentic bufon.

D. Ion Manu, în rolul lui *Don Gusman Brid'oison*, ne-a dat un judecător nespus de pitoresc și bâlbâit, îndopat până la refuz cu orgoliu și destul de țeapăn de „impozant" în roba de magistrat „*nepărtinitor*" și „*demn*". Trecerea sa pe dinaintea reflectoarelor a fost urmărită cu interes și bună dispoziție.

Bine prins este *Bartholo*, în interpretarea d-lui O. Brădescu. Foarte reținut, foarte morocănos, d-sa a știut să aprindă licărirea de umor nu atât prin valoarea literară a replicelor, cât prin natura, prin fizicul său făcut anume pentru teatru.

Un lucru cu care nu ne putem împăca este următorul: dece i s'a încredințat d-rei Doina Missir-Drăguș rolul lui *Cherubin*? Să admitem că motivul cel mai serios ar fi vocea. D-sa are de cântat o bucată destul de frumoasă, dar aceasta nu-i suficient. Jocul său n'a fost deloc al unui paj îndrăgostit, ci mai de grabă al unui băetandru naiv, timid, care se poartă ca o fetiță de școală — și o contesă ca Almaviva, oricâtă fantezie ar avea, nu se poate lăsa în nici un caz fermecată de stângăciile unui copilandru.

D-ra Corina Constantinescu în rolul mai mic al lui *Fanchette*, a compus tipul unei fete cu adevărat naive, care a plăcut și care ne-a lăsat o frumoasă impresie.

Celelalte roluri din „*Nunta lui Figaro*" au fost încredințate d-lor C. Antoniu, C. Morțun (excelent în rolul grefierului *Mânălungă*), P. Nicolae Marco și S. Gabor.

Liviu Bratoloveanu

Fapte și comentarii

Muncitorul și organizația „Munca Legionară"

Organizația „MUNCA LEGIONARA", instituție vie de luptă și biruință legionară, pusă în slujba Patriei, ca să clădească pentru veacurile ce vor urma, țara visată de CAPITANUL nostru, își pune printre altele — să rezolve una dintre cele mai spinoase probleme: aceea a muncitorului român, realizatorul de totdeauna a tuturor înfăptuirilor de până acum și a celor ce vor urma.

Să precizăm: „MUNCA LEGIONARA" este instituția de coordonare a tuturor întreprinderilor de orice fel și din toate ramurile de activitate; dar mai ales este centrul de stimulare, de inițiere a marilor lucrări ce-și așteaptă sorocul.

Și câte nu sunt de făcut în țara aceasta. Imaginația cea mai săracă, dar cât de cât dornică de înfăptuiri, nu le poate afla numărul: în construcții, șosele, căi ferate, poduri, spitale, școli, uzine uriașe, apoi orașe cu instituții publice și muzee, sate cu case și grajduri model și câte, câte. Apoi industrii, agricultura, silvicultura, etc., Țara visată de IONEL MOȚA: „CA SOARELE SFANT DE PE CER" va trebui aidoma să fie realizată.

Generații după generații, milioane de muncitori, manuali și intelectuali, trebue să muncească și din rodul muncii lor să-și îndestuleze viața de stăpân în țara lor.

Aceasta este a doua mare problemă, care și-o pune spre rezolvare organizația „MUNCA LEGIONARA". Soarta muncitorilor din toate întreprinderile particulare și de stat. Care a fost soarta muncitorilor până acum o știm cu toții. Exploatarea neomenoasă și barbară pe deoparte; iar de altă parte de ațâțare la răsvrătire — o făceau în adrobitoare majoritate, jidanii posesorii de capital și stăpânii întreprinderilor. Jocul și scopul lor sunt cunoscute și dejucate.

Ce-și propune Organizația „MUNCA LEGIONARA"? Să facă din muncitorul român, ori unde ar lucra el, în primul rând un beneficiar al muncii lui, un demn susținător al Patriei, încadrat perfect în marea solidaritate națională românească, un om luminat, susținător de familie, celula de viață românească.

O locuință igienică, spațioasă, cu baie, împrejmuită cu o mică grădiniță de flori și zarzavaturi, în care să locuiască muncitorul și peste care cu timpul să ajungă proprietar, din agoniseala și prinosul muncii lui.

Pentru aceasta întreprinderile din beneficiile realizate, beneficii care vor fi controlate de Stat, vor construi aceste locuințe „TIP", pe care le vor pune la dispoziția muncitorilor.

Se va proceda la organizarea metodică și umană a muncii, astfel ca randamentul să fie maxim, fără ca cel ce-și depune munca să fie epuizat și vlăguit. Cu pauze în timpul lucrului, pentru masă, recreație, informație și educație profesională.

In locuința lui și în mijlocul familiei — nu la cârciumă — muncitorul în timpul liber, va fi îndrumat să ducă o viață demnă și plină de mândrie românească. Din ziarele, revistele și cărțile ce va trebui să le aibă la îndemână, se va informa și se va educa spre binele lui și al neamului.

Educația fizică va trebui să pătrundă peste tot. Nu participare pasivă și sălbatecă la fel de fel de match-uri, unde toată leprava muncitorului, de cele mai multe ori vlăguit de băutură și de viață desorganizată, e să sbiere în gura mare pentruca să-și susțină partizanii sau echipa. Educația fizică să fie un cult la care să participe cu toții și în mod efectiv.

Familia muncitorului — grija primordială către care-și îndreaptă în deosebi atenția organizația „MUNCA LEGIONARA". O familie numeroasă, sănătoasă și robustă. O familie care să facă cinste neamului.

Copiii muncitorului vor fi educați, pregătiți și îndrumați, după aptitudinile lor, către rostul de viață și economie românească. Dintre ei se vor recruta elita conducătorilor neamului românesc.

Muncitorul român, încadrat perfect în disciplina legionară, conștient de rolul participării lui în economia națională, va fi oricând gata să-și dea tributul, atunci când PATRIA îl va cere.

Ing. Alexandru Avram

Cuvântarea d-lui ministru Vojen, rostită la Roma cu prilejul comemorării lui Moța și Marin

Călătorul care a cutreerat vreodată țara dintre Carpați și Dunăre, țara Românilor, va fi întâlnit desigur, în marginea drumurilor ce brăzdează câmpurile și dealurile verzi, cruci vechi de lemn, multe din ele gata să cadă de vremi, cruci pe care noi, cei de acolo, le chemăm cu frumoasa vorbă „troițe". Dar va fi văzut călătorul că aceste bătrâne troițe sunt așezate mai ales la răscruce de drumuri. De ce a fost ridicat acolo anume o troiță, puțini mai știu astăzi. Doar câte un bătrân nins de vremi dacă își mai amintește.

Dar troița dela răscruce care însemnează poate primul semn creștin pe pământul românesc, mai are și altă tălmăcire: răscrucea este un semn al alegerii între drumul binelui și răului. Este un semn al destinului românesc.

Destinul națiunii române a fost dictat de Dumnezeu prin așezarea pe care a hotărât-o Neamului nostru între Orient și Occident și prin sângele său latin ca un avantpost al romanității în fața haosului.

Iar ca o împlinire a acestui destin, clipele de mare înălțare românească au fost tocmai acelea când un voevod român, înțelegând rostul poporului său, se ridica cu oastea lui mică dar tare, de drept credincioși, contra dezordinei asiatice. Se ridica atunci câte un voevod viteaz ca acel Ștefan cel Mare, la sfârșitul veacului al XV-lea, pe care Papa însuși îl numea „Atlet al lui Christos".

Au trecut de atunci veacuri; dar istoria se repetă; popoarele se găsesc și astăzi în fața acelorași probleme.

In secolul nostru, această luptă s'a dat pe pământul Spaniei. A fost un războiu între două lumi, între spiritul distrugerii și cel al ordinei noui. De aceea, pentru a se împlini acest destin istoric, au alergat în ajutorul Spaniei naționaliste Cămășile negre ale Ducelui, Cămășile brune ale Führer-ului, adică tocmai acele cari erau destinați să creeze ordinea nouă a veacului nostru. Pe baricada cealaltă stăteau partizanii distrugerii.

Guverna atunci în România, oamenii democrațiilor apusene oameni corupți și stăpâniți de puterea aurului. Și aceștia, ca și democrații francezi sau bancherii Londrei, erau alături de Spania Roșie.

Dar și în contra acestei forme „legale" românești, alături de guvernanții înstrăinați, se înălța adevărata Românie conștientă, România Legionară a Gărzii de Fier.

Contra indicațiunilor guvernului cu riscul pedepselor, legionarii au alergat și ei alături de soldații Ducelui și al Führerului.

Legionarii n'au putut trimite o armată întreagă în Spania. Ei erau săraci; Spania era departe. Au trimes însă ce au avut mai bun, elita luptătorilor. Și astfel au luat drumul Madridului un grup în frunte cu Ion Moța și Vasile Marin.

Ion Moța, unul dintre primii legionari, era frate de luptă cu Corneliu Codreanu, și primul său afetnic. Era un pur, era un inspirat. Dacă vreodată vreunul din noi, foștii săi camarazi de luptă și închisori, s'ar încumeta să-i scrie viața, ar trebui ca asemenea lui Fra Angelico, care îngenunchia pios atunci când avea de zugrăvit vre-un chip de sfânt, să îngenunche și el și să-și înoiască sufletul în fața amintirii lui Ionel Moța.

A plecat conștient că se duce la sacrificiu convins că împlinește misiunea vieții lui, aceea de a lupta și de a muri pentru Christos.

„Eu așa am înțeles datoria vieții mele", spune el în testamentul scris înainte de a părăsi țara. „Am iubit pe Christos și am mers fericit la moarte pentru El".

Sunt atât de pure atât de luminoase paginile testamentului lui Moța! Ele sunt astăzi carte de căpătâiu, călăuza oricărui legionar.

Căpitanului său, Șefului Gărzii de Fier, lui Corneliu Codreanu, îi scria cu liniște, cu seninătate:

„Mor, Corneliu, cu tot elanul și cu toată fericirea pentru Christos și Legiune... și să faci, măi Corneliu din țara noastră, o țară frumoasă ca un soare și puternică și ascultătoare de Dumnezeu".

Pe drumul trasat de Moța au mers de atunci mii de tineri români, au mers cei mai buni, a mers însuși Șeful său, creatorul spiritual al României moderne, Corneliu Codreanu. A sângerat întregul tineret românesc și chiar tovarășii de luptă ai lui Moța și Marin, aceia cari s'au mai întors de pe frontul spaniol, Prințul Cantacuzino, Bănică Dobre, Totu, și alți mulți... au căzut și ei, de aceleași gloanțe ucigașe. Căci în Spania ca și în România, în Germania ca și în Italia, lupta era aceiași, cele două lumi erau aceleași. Aceeași era încleștarea între ordinea nouă și lumea veche care se prăbușește în păcat.

Pe drumul arătat de Moța și Marin se îndreaptă astăzi noul Stat Legionar în frunte cu conducătorul său, generalul Antonescu, și Horia Sima, șeful Mișcării Legionare; se îndreaptă astăzi un întreg popor, care a găsit puteri proprii să-și rezolve singur marile probleme.

In această zi și pe la acest ceas, legionarii români ridică o cruce de lemn, după datina lor, o troiță, pe locul dela Majadahonda unde au căzut acum patru ani Moța și Marin. Este o cruce simbolică și odată mai mult, la o răscruce de istorie, troița ridicată este o dovadă că într'un ceas esențial al istoriei sale și a Europei, tineretul român a știut să-și aleagă calea jertfei și a datoriei, așa cum odinioară, în trecutul depărtat românesc, voevozii știau să-și dea viața pentru creștinătate. Iar numele lui Moța și Marin vor rămâne deapururi în mintea generațiilor viitoare, troițe vii pe căile destinului românesc".

„România în fața nouilor perspective"

Ziarul „Deutsche Allgemeine Zeitung" publică un articol intitulat „România în fața nouilor perspective", semnat de Johannes Schumacher.

Ocupându-se de problemele și îndatoririle pe care noul an le pune României, ziarul scrie următoarele:

„Statul român de azi, desigur nu mai e România Mare de ieri. Totuși menține 69% din teritoriul de până acuma, și e mult mai mare decât atunci când a intrat în războiul mondial. Terenul agricol, bogățiile subsolului și cea mai mare parte din industrie au rămas în România. Germania asigură României — noul partener al Pactului Tripartit — prin convenția de zece ani tot sprijinul său economic. După realizarea programului acestei convenții, România va deveni cel mai modern stat din Europa din punct de vedere al organizării economice.

In felul acesta, noului stat român, de sub conducerea d-lui General Antonescu, îi stau deschise toate orizonturile politice și economice, având perspectiva unui viitor asigurat. Opera de redresare și reorganizare a statului și economiei și de încadrare a țării și a bogățiilor ei încă neutilizate în noul regim revoluționar dela 6 Septembrie se realizează în spirit legionar. Aceasta este poate cel mai mare câștig al României. In momentele cele mai grele ale crizei naționale, datorită victoriei Mișcării Legionare, România și-a găsit drumul.

Ca mișcare de reînoire politică, Legionarii au preluat puterea de stat cu deplin succes. Legiunea este aceea care deasupra doctrinelor de Stat — a stabilit o legătură spirituală cu național-socialismul lui Adolf Hitler și cu fascismul lui Benito Mussolini, punând astfel bazele solide pentru o aderență definitivă și sinceră a României la Axă și la Pactul Tripartit. Legiunea și noul stat creiat de ea, a fost cea care, în scurtul timp de câteva luni, a avut o serie de succese politice și economice, care au decis asupra evoluției și soartei României.

Cine a urmărit mersul lucrurilor și efectul pe care l-au avut în țară, știe că atât opinia publică românească și în special țărănimea, și-au dat seama de ele. Există un sentiment de siguranță și de încredere aceeași încredere cu care țăranul s'a apucat din nou de muncă.

13 Ianuarie 1937

Cuvântarea d-lui avocat Stelian Stănicel, rostită la radio

D. avocat Stelian Stănicel, secretar general al Prefecturei Poliției Capitalei, a rostit la posturile noastre de radio următoarea cuvântare:

„Moța și Marin sunt morți în luptele dela Majadahonda" sună textul telegramei trimisă de Neculae Totu depe frontul îndepărtat al Spaniei.

Am simțit în momentul acela că pământul se învârtește amețitor sub picioare iar înaintea ochilor frântura de front deasupra căruia vedeam ploaia de foc a unui bombardament ucigător.

La sediu, Căpitanul expediase primele telegrame către generalul Franco și chemase la el pe profesorul Nae Ionescu, pe Mihail Polihroniade, colonel Zăvoianu, Gheorghe Furdui, iar mai târziu pe Mihail Sturza și prof. Manoilescu. Nimeni nu îndrăznea să scoată vre-un cuvânt. Vestea morții împietrise inimile tuturor. La ora 11.30 desface scrisoarea-testament a lui Moța și așezat în fața biroului citește... Pentru prima oară în viață a început să plângă când privirea a întâlnit rândurile:... „Iți urez ocrotirea lui Dumnezeu și biruință cât mai apropiată. Sunt fericit și mor bucuros cu această mulțumire că am avut putința de a simți chemarea ta, de a te înțelege și de a te servi, căci tu ești Căpitanul. Mor Corneliu cu tot elanul și cu toată fericirea pentru Hristos și Legiune. Nu cer nici o răsplată, nici nimic, ci doar biruința. Și să faci măi Cornele din țara noastră o țară frumoasă ca un soare și puternică și ascultătoare de Dumnezeu".

Mai târziu urmează telegrama trimisă de inginerul Clime: „Corpurile lui Moța și Marin sunt îmbălsămate. Interveniți pentru ca să-i aducem în țară".

Un oftat adânc și Căpitanul se liniștește:

„Trebue să-i îngropăm împreună într'un mauzoleu măreț în care cu vremea să fim duși și noi, căci așa am hotărît pe Rarău, să fim laolaltă acei care am început mișcarea... De acum sufletul lui Moța s'a ridicat deasupra noastră ca o flacără vie ce conduce Legiunea către secretul cel mare al biruinței; Disprețul față de moarte în lupta de mântuire a neamului... Prin jertfa lui, pământul Europei cunoaște cea mai mare biruință pentru Hristos... Cu un elan ne mai pomenit Moța s'a rupt de viață ca să sfințească cu sângele său biruința neamului nostru... Viteje neînregistrată încă în istorie. Fără ca să aibă interese în Maroc sau colonii, a plecat pe pământul plin de suferințe al Spaniei, ca să lupte contra lui Lucifer. Moța a rupt barierele morții și a zis: haideți după mine, căci drumul acesta ne asigură biruința... Și continuă Căpitanul: jertfa lui îmi dublează puterile și mă îndeamnă să-i urmez pilda. De acum nu mă mai tem de moarte! Dacă Moța a renunțat să vadă cea mai mare bucurie a vieții lui: biruința fixată undeva în viitor, dacă s'a rupt de familie și de copii la care ținea ca la lumina ochilor, el care era legat de noi ca scoica de stânca pe care nici furtunile cele mai mari nu pot s'o desfacă, dacă totuși s'a smuls de noi cu putere supraomenească, așezându-se în fruntea noastră și a creștinătății, socotelile noastre pământești sunt definitiv încheiate. Jertfa lui este călăuză pentru noi și pentru toate generațiile care vor veni". Acestea erau gândurile Căpitanului în ziua când a primit vestea morții lui Moța și Marin. Mai târziu, peste o lună, le-a concretizat în jurământul gradelor legionare: „Iată, acum ne-a adus Dumnezeu aici în fața celei mai mari jertfe pe care putea să o dea Mișcarea Legionară. Să punem inima, fruntea și trupul lui Moța și a camaradului său Marin, temelie națiunii române. Fundament peste veacuri pentru viitoarele măriri românești, care ea va fi chemată să facă din neamul acesta celace abea întrezărește mintea noastră.

Deaceia veți jura că ați înțeles, că a fi elită legionară, în limbajul nostru nu înseamnă numai a lupta și a învinge, că ideia de elită este legată de ideia de jertfă, de sărăcie, de trăire aspră și severă a vieții, că unde încetează jertfirea de sine, acolo încetează elita legionară.

Vom jura deci, că vom lăsa prin legământ urmașilor să vină să jure la mormântul lui Moța și Marin pe următoarele condiții esențiale ale elitei pe care noi înșine jurăm:

1. Să trăim în sărăcie, ucigând în noi poftele de îmbogățire materială;
2. Să trăim o viață aspră și severă cu alungarea luxului și îmbuibării.
3. Să înlăturăm orice încercare a exploatării omului de către om.
4. Să jertfim permanent pentru țară.
5. Să apărăm Mișcarea Legionară cu toată puterea noastră împotriva a tot ce ar putea să o ducă pe căi de compromisuri sau compromitere; sau împotriva a tot ce ar putea să-i scadă măcar înalta linie morală.

MOȚA și MARIN
JURAM!"

Iar Alexandru Cantacuzino scria: „După atâtea chinuri pe care le-am purtat în tăcere îți scriu pentru a-ți aduce o mângâere în durerea care ne lovește deopotrivă. Mă întreb pentru ce Dumnezeu l-a ales pe Ionel Moța și Vasile Marin. Ionel care era atât de necesar pentru biruința creștină românească. Eu am sufletul senin, deoarece am căutat pe cât am putut și continui să atrag moartea și glonțul sau schija asupra mea și să împlinesc jertfa necesară, scutind pe ceilalți camarazi cu soții și copii. A treia zi a ofensivei am și fost propus să fiu înaintat caporal pe câmpul de de luptă. După ce am trecut ca printr'un miracol de neînchipuit trei zile neatinși printr'un baraj de foc luând în asalt localitățile Pozuela și Arabaca, vine moartea năprasnică care-i îmbrățișează pe Moța și Marin. Totodată vom încerca noi cei rămași în viață să ne întoarcem considerând că ne-am îndeplinit datoria cu exemplaritate și că poate să mai aibă nevoie de noi și nația noastră. In vijelia atât de aspră care suflă peste inimile noastre Căpitane, îți trimitem dragostea, credința și îmbărbătarea celor care nu-și precupețesc viața pentru Hristos și Legiune".

Inaugurarea cantinei legionare dela Uzinele Basarab

Duminecă la ora 10.30 dimineața s'a făcut într'un cadru sărbătoresc inaugurarea cantinei legionare dela Uzinele Metalurgice Basarab.

Sunt prezenți cei peste 160 muncitori ai uzinelor în frunte cu d. inginer Nicolae Mișu, mare industriaș administrator delegat, inginerii P. Manolache și V. Tacu, Ionică Georgescu funcționar superior în uzine, precum și toți funcționarii fabricei, apoi camaradul Petre Dulhas comisarul de românizare, un grup de legionari din secția „Distribuția" în frunte cu camaradul Conea și camaradul A. [illegible] Piopeanu.

Serviciul religios este oficiat de către părintele protopop Vintilescu, care arată rolul muncitorului în statul național legionar.

D. inginer Nicolae Mișu administratorul delegat al uzinelor își arată [illegible] bucuria ce o simte când se vede înconjurat de muncitorii uzinelor și speră că și de aci înainte va domni o desăvârșită înțelegere între conducere și personal, cu atât mai mult cu cât majoritatea lucrătorilor sunt legionari.

Camaradul Ștefan Marin mulțumește din partea lucrătorilor, atât conducerei fabricei pentru eforturile depuse spre îmbunătățirea soartei muncitorilor, cu toată vitregia vremurilor și pentru cheltuielile [illegible] făcute pentru realizarea cantinei, cât și camaradului Petre Dulhas, comisarul de românizare, din inițiativa căruia s'a înfăptuit acest deziderat.

Camaradul Dulhas cere apoi tuturor muncitorilor cinste, corectitudine și disciplină, apoi închee:

Cu credința în Dumnezeu și cu gândul la cei ce s'au jertfit pentru marea biruință, să mergem înainte pe drumul indicat de Căpitan.

Trăiască Legiunea și Căpitanul!

Tot timpul cât a durat solemnitatea, muncitorii au cântat cântece legionare.

La cantină iau masa zilnic 100—130 de muncitori și funcționari.

D. g-ral Ion Antonescu a dispus ca sumele colectate de membri guvernului pentru a-i face un dar de Sf. Ioan, să fie împărțite săracilor

Membrii guvernului au trimis Consiliului de Patronaj al Operelor Sociale suma de lei 69.000.

Această sumă fusese adunată spre a se oferi un dar de Sf. Ioan Conducătorului Statului.

Domnul General Antonescu dorind ca sumele destinate darului să fie date la săraci, domnii miniștri au depus suma Consiliului de Patronaj.

Presa externă

Germană

Breslauer Neueste Nachrichten

(4 IANUARIE 1941)

Privirile întoarse spre România

[illegible]

Bukarester Tageblatt

(12 IANUARIE 1941)

Moscova și propaganda engleză

Ziarul „Izkum" care apare la [illegible] [illegible]

Italiană

Giornale d'Italia

(11 IANUARIE 1941)

Intențiunile balcanice ale radioului londonez

D. Ettore Zanni — corespondentul din București al cotidianului italian „Giornale d'Italia" scrie următoarele:

„Englezii au deslănțuit o nouă ofensivă de vorbe fără rost. In răsăritul Europei. Cu o regularitate care presupune existența unui plan prestabilit, stațiunile radiofonice engleze și cele în serviciul Angliei se dedau de câteva săptămâni încoace într'un mod special fabricării unor noutăți în legătură cu țările balcanice, făcând prognosticuri și profeții asupra situației generale în acest sector european.

[illegible] „Situația din România se agravează pe zi ce trece". [illegible]

[illegible] se desfășoară în acest moment în cea mai deplină liniște și ordine. Nici la București și nici în provincie, nu au avut loc niciun fel de turburări și dacă este de notat ceva, acesta este faptul că azi toate energiile țării sunt îndreptate la crearea unui nou stat, pentru care Generalul Antonescu și mișcarea legionară s'au luptat atâția ani.

Radio Daventry îi prezintă pe legionari ca subversivi, se prezintă ca legionari subversivi, se prezintă ca atare în realitate, dar numai în ceeace privește Anglia, pentrucă ei sunt dușmanii cei mai înverșunați ai imperialismului britanic și pentrucă au făcut tot posibilul până aci pentru a elimina din viața politică și mai ales economică influența engleză, fie directă, fie camuflată sub masca ebraică.

In ceeace privește istorioara că legionarilor români le place să se ucidă unii pe alții, ea este prea copilăroasă pentru a putea fi luată în serios. Mișcarea legionară a vărsat deja atât de mult din sângele său în trecut, pentru împlinirea poftelor nesățioase ale democrației, încât Londra poate să se considere satisfăcută. Azi, în România se lucrează cu entuziasm și credință, se lucrează intens pe toate terenurile, atât pentru prosperitatea celor interne, cât și pentru lupta dată de statele totalitare contra Angliei. Deaceia știrile londoneze se primesc cu dispreț, cu atât mai mult, cu cât dau dovadă de cea mai mare reacredință.

Radio-ul englez dă însuș dovada acestei reacredințe. In 8 Ianuarie la orele 18, Daventry a anunțat că „ministrul Angliei la București a declarat că știrile despre turburările din România nu se confirmă". La orele 21.40 ale aceleiași zile, Radio Londra anunță „conflictele armate între forțele conducătoare române și elementele extremiste". Se poate minți, desminți și minți din nou într'un fel mai nerușinat?

Și tot ceeace am spus în legătură cu România, se potrivește și cu celelalte țări balcanice, pe cari Londra încearcă să le otrăvească cu veninul perfidiei sale".

Franceză

Le Temps

(8 IANUARIE 1941)

Ediția de Lyon, într'un articol intitulat **„Disciplinele necesare"** tratează noua problemă a aprovizionării alimentare din Franța.

Noile condițiuni impun noui măsuri economice în privința distribuției alimentare, măsuri cari pot părea paradoxale când sunt comparate cu cele vechi. Pe timp de pace, pentru a opri ridicarea prețurilor, s'a facilitat cumpărătura directă dela producător. Azi din contră, acest procedeu ar duce la ridicarea prețurilor, deoarece producătorii ar avea posibilitatea de a vinde nelimitat și ar fixa prețuri arbitrare, ceeace ar favoriza pe cei bogați, în timp ce cei cu mijloacele reduse nu ar mai putea să cumpere deoarece nici nu ar mai avea ce. Statul, însărcinându-se de a controla distribuirea produselor în mod rațional, facilitează o aprovizionare limitată pentru toți și înlătură specula.

Intr'un discurs familiar adresat agricultorilor din Sud-Est, d. Achard, ministrul aprovizionării a reușit să facă pe aceștia să înțeleagă necesitatea acestor noui măsuri.

Paralel cu un control riguros exercitat din partea Statului, solidaritatea națională trebue să se afirme în aceste vremuri de restriște, printr'o muncă depusă pentru a putea ajunge la o producție cât mai mare.

„Franța, a spus mareșalul Pétain, trebue să producă totul de ceeace are nevoe pentru a trăi și a prospera, o muncă de lungă durată care a început deja. Anul 1941 trebue să fie un an de muncă înverșunată".

Puterea oamenilor și puterea vremurilor

(Urmare din pag. 2-a)

dare a spiritului omenesc, acești exponenți de elită ai lumii vechi, de până mai ieri, creiau în ascuns prin fraude, nedreptăți, exploatări, prin vestitele lovituri de bursă, prin distrugerea surplusului de produse economice (aruncându-l deobiceiu în mare), creiază într'adins asemenea necesități crude, întreținând astfel o perpetuă criză — lipsă — necesitate economică și financiară.

Lumea îndobitocită de această criză, a fost într'adevăr convinsă că nimic nu se mai poate face, și astfel s'a mărginit să „constate mersul vremurilor grele", să „se vaite" și să „aștepte" ca timpul vindecând răul prin „evoluție să vină vremurile mai bune".

Intr'o asemenea atmosferă morală, cu sprijinul unei asemenea mentalități expresie a sentimentului de inferioritate sufletească, cultivat timp de 20 de ani, personalitățile elitei conducătoare și culturale de până mai ieri au izbutit să destrame economia, hotarele și sufletul neamului. *Asemenea elemente numai într'un astfel de haos moral-social „ajung ce vor" și „pot ce vor", creind acele vremuri grele pe care mulțimea le constată și le consideră drept expresia unei fatalități, când în realitate ele sunt efectul dominării unei elite pihopate prin naștere sau nefaste prin adaptarea lașe la mediul anarhizat.*

Aceste influențe ale ideologiilor ce ucid puterea spirituală a unui neam indus în eroare de către cei interesați și desechilibrați — trebuesc înlăturate pe toate căile. Elementele dinamice ale neamului, elementele ce cred în puterea spirituală și puterile de muncă prin propriile lor forțe — desfășurate până *la sacrificiul fizic* atunci când este vorba de triumful forței spirituale — numai cultivarea lor și-a unei credințe în acest sens — vor fi singurele în stare să dovedească, prin înfăptuire, prin felul de a trăi și muri — *puterea oamenilor stăpânind puterea vremurilor*. Biruința legionară a neamului nostru, biruința nouei spiritualități a Europei în luptă cu „elitele de ieri ale omenirii va stabili condiția adânc omenească de viață a unei lumi de *ordine morală și materială izvorîtă din etica muncii și-a conștiinței.*

Dr. POPESCU-SILVIU

Producția de aur a Statelor Unite

WASHINGTON, 14 (Rador). — Corespondentul agenției D.N.B. anunță: Producția de aur a Statelor Unite, în cursul anului 1940, a fost de 5.9 milioane de uncii, reprezentând o valoare de 207 milioane dolari.

In anul 1939 producția de aur a fost de 5.6 milioane uncii, însumând o valoare de 196 milioane dolari.

Sportul românesc

Turneul echipei naționale de basket cu Italia

Directoratul Volley și Baskett-ball este în plină activitate. Se fac ultimile pregătiri în vederea deplasării echipei naționale, care va reprezenta culorile României în cadrul turneului ce-l întreprinde în Italia.

Selecționata a fost desemnată; oficialii cari o vor însoți, au fost aleși. Restul pregătirilor sunt chestiuni de amănunt, inerente oricărei călătorii.

Pe marginea deplasării echipei naționale în Italia, s'a scris foarte puțin. Prea puțin pentru un eveniment de importanța acestuia.

Reprezentatitva României, este prima formație de baskett-ball trimisă peste hotare sub actuala conducere sportivă, iar turneul dela Roma, dacă ne gândim că se bucură de participarea Italiei și Germaniei, constitue o foarte grea probă pentru jucătorii români.

Pentru aceste motive, pe cari Directoratul de specialitate trebue neapărat să le țină în seamă, echipa națională are nevoe de o pregătire excepțională din punct de vedere tehnic și mai ales de o sudură sufletească perfectă între diferiții componenți ai compartimentelor ei.

O formație, pe lângă elementul tehnic, trebue să posede acea unitate sufletească pe care numai adevărații sportivi știu să și-o apropie.

Lipsa de înțelegere are ca rezultat destrămarea acțiunilor și slăbirea omogenității, care în sporturile de asociație sunt factori determinanți ai valorii echipei.

P. Manolescu

Pentru 18 Maiu:

România — Slovacia
Liga de Sud - Liga de Vest sau etapă de campionat ?...
...iată în ordinea șanselor cele trei posibilități de înlocuire a matchului București-Milano

Răspunsul federației italiene de football face ca șansele de organizare ale matchului București-Milano să fie foarte mici. Atât de mici încât pot fi considerate inexistente.

Directoratul de football are așa dar un match internațional mai puțin și o dată liberă mai mult.

Cum o va utiliza? Iată un lucru foarte interesant.

Un match internațional

Directoratul are două posibilități: să fixeze la 18 Mai o etapă de campionat sau un match amical, acesta putând fi internațional sau indigen.

Prima șansă o are proectul unui match internațional.

Directoratul ar putea programa matchul România-Slovacia. Se știe că federația slovacă a propus ca ambele matchuri România-Slovacia să se dispute anul acesta.

Propunerea nu era acceptabilă și directoratul se gândea să scrie forului slovac în acest sens.

Odată matchul București-Milano căzut, data de 18 Maiu ar putea fi utilizată pentru organizarea acestui match, urmând ca la toamnă revanșa să se dispute la Bratislava.

Sau „Liga de Sud—Liga de Vest"

Dacă proectul acesta nu va putea fi realizat directoratul mai poate avea soluția unui match amical, care interesează în gradul cel mai înalt pe spectatorii bucureșteni.

Este vorba de matchul „Liga de Vest—Liga de Sud" care s'a disputat de două ori anul trecut și a dat loc la două partide de cea mai autentică clasă continentală. Soluția matchului acesta poate fi acceptată deci fără niciun risc. Este un match cu o tradiție fericită și cu un nivel tehnic ridicat.

...sau camiponat

Insfârșit, pentru a epuisa toate posibilitățile de organizare, să amintim că s'ar putea ca la 18 Maiu să se joace o etapă de campionat.

„Competiția No. 1" a țării se termină la 6 Iulie dar dacă la 20 Aprilie și 18 Maiu se dispută etape de campionat se câștigă două săptămâni, ea terminându-se la sfârșitul lui Iunie, ceea ce este mult mai convenabil.

Din toate câte ceva

TURNEE PENTRU JUCATORII ROMANI DE TENNIS

Directoratul de tennis, pregătind programul de activitate pentru anul în curs, a început tratative cu federațiile germană, slovacă, italiană și spaniolă pentru a asigura jucătorilor români o serie de turnee în numitele țări. Până în prezent nu s'a primit niciun răspuns la ofertele forului român!

MATCHUL ATLETIC ROMANIA-GERMANIA VA AVEA LOC ANUL ACESTA

Se știe că matchul atletic România-Germania perfectat pentru toamna anului trecut nu s'a putut disputa din cauza situației internaționale. Cum întâlnirea însă, a rămas perfectată dar pentru altă dată, cu prilejul participării skierilor români la concursurile internaționale dela Garmisch, un oficial român va trata cu oficialitatea germană programarea pentru anul acesta a matchului atletic româno-german. Și este probabil că oficialul român va propune o dată din cursul primăverii.

CAND REIAU ANTRENAMENTELE ECHIPELE DIVIZIONARE DIN CAPITALA

Grupările divizionare din București și-au fixat data reluării antrenamentelor în vederea returului. Astfel, Rapid va începe activitatea pe noul an la 23 Ianuarie, Unirea Tricolor la 26, iar Venus la 28 Ianuarie. Numai Sportul Studențesc nu s'a hotărît. Probabil că nu se grăbește.

PATRICIU MILCOVEANU VA BOXA LA BELGRAD CU DIMICI

In cursul zilei de eri, d. Lancia a primit o foarte interesantă oferta din partea organizatorului belgradean Minici, care l-a cerut pe Patriciu Milcoveanu pentru un match în capitala Jugoslaviei la 25 Ianuarie. Fostul campion român a fost angajat și va boxa cu campionul jugoslav Dușan Dimici.

BÜRGER DELA RIPENSIA VA TRECE LA RAPID (TIMIȘOARA)

Din Timișoara se anunță că fostul internațional ripensist Bürger și-a oferit serviciile sale de antrenor grupării Rapid din Timișoara. Bürger fiind de origine german nu va întâmpina nicio piedică la transferare.

IN FEBRUARIE, TURNEU DE HANDBALL IN CAPITALA

Directorul E. V. H., d. col. Lupașcu și d. Cacin, șeful handballului, au găsit soluția ca activitatea handballului să nu fie întreruptă în cursul iernii. Soluția: au găsit o sală potrivită într'unul din pavilioanele fostei organizații „Munca și voie bună". In această sală va avea loc în cursul lunei Februarie un turneu de handball la care vor participa echipe bucureștene și Prahova din Ploești.

Deschiderea oficială a sezonului

PRIMUL CAMPIONAT INTER-ȘCOLAR DE TENNIS DE MASA
DIRECTORATUL OFERA O CUPA CELUI MAI BUN LICEU

După cum s'a mai anunțat, Directoratul de specialitate organizează Duminică 19 Ianuarie a. c. primul campionat inter-școlar de tennis de masă.

Concursul se va desfășura în sala A. C. T.-ului, din strada Luterană Nr. 27 la orele 14.

Concursul este deschis elevilor și elevelor, fiecare liceu putând prezenta maximum 3 echipe și 15 concurenți.

Liceul de băeți care se va clasifica în primul loc va primi o Cupă din partea Directoratului.

De asemeni se vor oferi numeroase premii și diplome individuale.

Inscrierile se primesc până în ziua de Vineri 17 Ianuarie orele 19½ la Directoratul de Tennis de Masă din strada G. C. Cantacuzino Nr. 33, etajul I.

Nu se percepe nici o taxă.

Reorganizarea administrativă la Directoratul de football

Comisia campionatului național și a Cupei României vor fi contopite și se va numi „o comisie de trei" pentru girarea noului for

In cadrul acțiunei de reorganizare a Directoratului de football, la sfârșitul acestei săptămâni sau la începutul săptămânii viitoare va avea loc o consfătuire cu scopul de a discuta viitorul regulament de funcționare a directoratului. In orice caz, acest regulament va fi astfel redactat încât să se încadreze în legea educației fizice, la care se lucrează în prezent.

In ce privește comisiunile technice ale directoratului, suntem informați că două din ele și anume: comisia campionatului național și comisia Cupei României vor fi contopite, în care caz se va numi o comisie de trei. Dacă însă, se va renunța la acest proect, atunci fiecare din ele va avea câte un conducător unic, dublat însă, pentru a avea înlocuitor, atunci când s'ar întâmpla ca titularul să lipsească.

Pe de altă parte suntem informați că actualele comisii technice își vor depune mandatul. Prima care va proceda astfel va fi comisia campionatului național. Și se pare că aceasta se va întâmpla chiar astă seară.

Spectacolele Capitalei

Teatre

NATIONAL (Pasaj Comoedia): „Nunta lui „Figaro".
STUDIO (P-ța Amzei): „Stăpânul casei".
REGINA MARIA (Spl. Independenței): „Concert de Jazz".
LUPTA ȘI LUMINA (Str. Uranus): „Ginerele lui Hagi Petcu".
SARINDAR (Sărindar): „Fritz și Franțis".
EXCELSIOR (Str. Sf. D-tru): „Vânătorul de păsări".
TEATRUL ION VASILESCU (Pasaj Comoedia): „Suflet candriu de pagiu".
ROXY, Teatrul TUDOR MUȘATESCU (Str. Lipscani) „D-ra Butterfly".
TEATRUL MUNICIPAL I. L. CARAGIALE (Str. Schitu Măgureanu): „Invierea".
SAVOY (Cal. Victoriei): „Curaj Tănase".
TEATRUL RELIGIOS (Str. Academiei): „Infernul".

Cinematografe

ARO: „Copiii în luptă cu viața" și jurnal.
SCALA: „Femeia neîmblânzită".
REGAL (Bd. Elisabeta): „Umbra trecutului" cu surorile Lane; și jurnal nou U.F.A.
PALAS - BOULEVARD: „Pericolul roșu" cu Henry Fonda și „Holywood Hotel" cu Dick Powell.
SELECT: „Inima unei regine" cu Zarah Leander și jurnal nou U. F. A. Nr. 486.
FRANKLIN: „Frou-Frou" cu Louise Rainer și „O familie Trăznită".
OMNIA: „La răscruce de vânturi", „Trebue să mă iubești" și trupa de revistă Titi Mihăilescu.
FORUM: „Primul Bal" cu Deanna Durbin și „Invitația la Dans".
CAPITOL: „Iți amintești" cu Robert Taylor și Greer Garsson. Jurnal U. F. A.
TRIANON: „Dragoste în mi bemol".
ARPA: „Călărețul misterios X. 94", și jurnal.
ROXY: „Nu suntem singuri", jurnal și complectare.
BIRUINȚA: „Razia" cu Walace Bery și „Proscrisul" cu Warner Baxter.
AMERICAN: „Primul bal" cu Deana Durbin și „Ducele de West Point".
OMNIA: „Lanțuri sfărâmate", „Copilașul Domnișoarei", jurnal și trupa de revistă Titi Mihăilescu.
PARIS: „Cavalcada Holywoodului" și „Paradisul Alb".
MILANO: „Mezalianța" cu Gary Cooper și „Vrăjitorul din Oz".
MIORIȚA: „Tunelul" cu Jean Gabin și „Orașul Blestemaților" cu Errol Flynn.
MODEL: „Miezul Nopții" și „Legiunea Diavolului".
MARCONI: „Diamantele sunt periculoase", „Traficanții din Rio" și trupa de revistă M. Nedelanu și M. Bejan.
LIA: „Cei patru cavaleri" și „Secrete conjugale".
MARNA: „Iadul îngerilor" cu cei șase copii ai străzii, „Elisabeth și Essex" cu Erroll Flynn și trupa de revistă Titi Mihăilescu.
VERGU: „Contesa Walewska" și „Nu sunt criminal".
ODEON: „Femeia fără trecut" și „Iadul îngerilor".
AIDA: „Melodia iubirii" și „Parada cea mare".
BARCELONA: „Ultima aventură a lui Sherlock Holmes", „Femeia care primește palme" și trupa de revistă Traian Florescu.
BITOLIA: „La răscruce de vânturi" și „Lanțuri sfărâmate".
DACIA: „Sălcuța de mărgean" și „Nanette o fată din popor".
DIANA: „Călăreții destinului", „Doi camarazi" și artiști.
VOLTA-BUZEȘTI: „Anton cel Groaznic" cu Hans Mosser; „O dispariție senzațională" cu Hans Albers și Jurnal Legionar Nr. 1.
GLORIA: „Geniala travestire" și „Dragoste cu năbădăi".
ALCAZAR: „Visul D-nei Butterfly" cu Maria Cebotari și „1 contra 100".
TRIUMF: „Steaua din Rio" și „Agentul G. intră în acțiune".
GRAND: „Vin ploile" și „Andy Hardy milionar".
IZBANDA: „Misiunea secretă" și „Ultima noapte".
LILLY: „Cruciadele" și „Mister Zoro".
MEXIC: „Saltul mortal" și „Moartea obosită".
DICHIU: „Capcana" și „Vulpea argintie".
EDISON: „Cazacii" și „Legiunea diavolului".
NISA (Intr. Zolomit): „Cavalcada fantastică" și „Cântecul deșertului".
PACHE: „Vin ploile" și „Amenințări".
NONI: „Diavolii Roșii", operă complectă.
COTROCENI: „Hotel Imperial" cu Isa Miranda și „Andy Hardy cowboy" cu Mickey Rooney.
CARMEN: „Oameni în lanțuri" și „Union Pacific".
PELEȘ: „Nu sunt criminal" și „Viață de artist".
UNIREA: „Omul care a înfruntat moartea" și „Salvatorul Vestului".
VENUS: „Lanțuri sfărâmate" și „Copii de trupă".
FLORIDA: „Rivala" și „Romanța".
ILEANA: „La răscruce de vânturi" și „Paradisul vagabonzilor".
LIZEANU: „De-aș fi Rege", „Alaska demonul alb" și ansamblul teatral Georgescu Iași.
REX: „Sora de noapte" și „Marea paradă a lui Walt Disney" în technicolor.
SPLENDID: „Bestia" (Pisica și canarul) și „Hotel Imperial" și jurnal.
TOMIS: „Palmia cu Bette Davys și „Casa de corecție".
UNIC: „Cei patru cavaleri" și „Secrete conjugale".
VOLGA: „Secretul celor 13 mascați", operă complectă.
VICTORIA: „Fugara" și „Zenobia" cu Bran și Lan.

RADIO

Marți 14 Ianuarie 1941

RADIO ROMANIA 1875 m. 160 kHz—150 kW
RADIO BUCUREȘTI 364,5 m. (823 kHz)—12 kW
POSTUL PE UNDE SCURTE 32,4 m. (9260 kHz)—7 kW

13.30: Muzică ușoară instrumentală (discuri): Lehar: Vals din „Contele din Luxemburg" (pian: Adolf Wolff). Baninnontro: Ochii tăi și Openshaw: Melodia Yvonne Curti (vioară): Grieg: Primăverii (violoncel Felix Salmond, pian, Simeon Rumschisky). Moszkowski: Capriciu spaniol op. 37 (pian Wilhelm Backhaus).
13.50: Serviciul de știri germane.
14.00: Jazz la două piane (discuri). Fischer: Fox (la piane Hans Bund și Georg Haentzschel). Fredericks și Stanley: Foxtroturi la piane H. Bund și Herbert Jäger).
14.10: Radio-jurnal (II).
14.30: Cântece și romanțe românești; Ioana Radu voce, acompaniată de taraf. 1) La Timana într'o grădină; 2) Sub umbra nucului bătrân; 3) De trei ori potcovii calul; 4) Trage boii și ghicește; 5) Săbărelul; 6) E mult de atunci, mai [illegible]
15.00: Jurnal cultural [illegible] 7) Trandafirii dela Craiova; 8) Piatra piatră de e piatră.
18.30: Ora. Muzică de balet (discuri). Chopin: Silfidele (orch. Filarmonica din Londra dir. de Malcolm Sargent); Smetana: „Mireasa Vândută" (orch. Filarmonica din Berlin dir. de Leo Blech).
19.00: Poșta technică.
19.15: Muzică exotică (discuri): Yoshitomo: Dansul lanternelor japoneze; Rimsky-Korsakoff: Romanța orientală (voce: Tito-Schipa); Lüling: Dans oriental din „Suita indiană".
19.30: Piese lirice de Grieg interpretate de Const. Silvestri (pian).
19.45: Serviciul de știri germane.
20.00: Radio-jurnal (III).
20.20: Compozitori bucovineni-Sextetul vocal „Cotroceni" cond. de I. Petiș. 1) George Mandicevschi: Și era la ora aceea; 2) Ciprian Porumbescu: Gustații gustării; 3) I. Vorobchevici: Din Psalmii 130 și 133; 4) Tudor de Flondor: Românul; 5) I. Vorobchevici: Din depărtare; 6) Ciprian Porumbescu: Marșul căutăreților.
20.42: Solul legionar de Traian Herseni, secretar general la min. muncii.
21.00: Concert simfonic — orchestra Radio condusă de Const. Bobescu: Uvertura la „Benvenuto Cellini" de Berlioz. Haendel: Concerto grosso în si minor.
21.30-21.45: Pauză.
21.30: Mica suită de Debussy (disc).
21.45: Continuarea concertului orchestrei Radio: Borodin: Dansuri poloviețene din „Prințul Igor".
22.00: Radio-jurnal (IV): Sport.
22.20: Continuarea concertului orchestrei Radio: Sibelius: O poveste; Liszt: Preludiile.
23.00: Jurnalul pentru străinătate în limbile: germană, italiană și engleză.

Marea Britanie, imperiul iudeo-masoneriei mondiale

(Continuare din pagina I-a)

ei și când Rufus Daniel Isaacs a fost ales dintre toți supușii împăratului Marei Britanii ca să reprezinte cel mai mare imperiu al lumii în fața aliată de peste ocean în Statele Unite.

Aci fostul agent de schimb, ajuns viconte și care va ajunge mai târziu vice-rege al Indiilor, a reușit cu spiritul rafinat al rasei sale să capteze bunăvoința tuturor cercurilor financiare și politice din cea mai mare republică a Americii, determinând până la urmă pe Președintele Wilson să declare război Germaniei. In chiar acest an Isaacs a fost înălțat la demnitatea de conte, iar două luni mai târziu această numire a fost numit Ambasador extraordinar al Marei Britanii în Statele Unite.

Onorurile nu se vor opri aci. Rufus Daniel Isaacs e promovat marchiz de Reading și primește Marea Cruce cu stele a Indiilor, Ordinul Imperiului Indiilor și al Reginei Victoria.

Insărcinând un jidov să coalizeze în favoarea Angliei pe toți frații săi de sânge din Statele Unite, guvernul Britanic n'a făcut numai un gest elementar de exponent al francmasoneriei din întreaga lume ci și un act de mare abilitate politică pe care-l dicta un simț înnăscut al afacerilor și simțul primejdiei conjuncturii politice.

Cu Rufus în frunte, misiunea financiară engleză în Statele Unite a reușit să ocolească dezastrul de care scăpase încăodată deatiel (după cum a declarat McKenna în Camera Comunelor în 1914), datorită unei naturalizări peste noapte, imediat după izbucnirea războiului, a Baronului Schroeder și a partenerului său Iulius Ritters Hausen.

Daniel Reading, ambasador extraordinar al Marei Britanii în Statele Unite

Danil Reading a descins cu gloria pe care o câștigase peste ocean în noua împărăție ale cărei afaceri erau regizate de frații lui de sânge, s'a aflat în mijlocul unor compatrioți fericiți că le vine un oaspete atât de strălucit. Nu i-a fost greu proaspătului marchiz Reading să trateze problemele pentru a căror soluționare venise aci și să rezolve definitiv afacerile între Anglia și Statele Unite, dacă vom ști că New York-ul era sediul unui Kahal sau al Comunității Israelite „ce-și făcea ascultată hotărîrea și cunoscută opinia în toate afacerile privitoare la problema evreiască în lumea întreagă".

Influența exercitată de jidanii ce ocupau mari dregătorii în guvernul Președintelui Wilson, atât ca șefi ai puterii executive, cât și membri ai Congresului, era atât de mare încât politica națională a Statelor Unite se afla în realitate supusă controlului evreesc, cari număra printre cei mai puternici pe sionistul **Louis Dembitz Brandeis**, șeful justiției Curții Supreme Americane, totodată Președintele Asociației Sioniste din America. Acesta era în strânsă legătură cu Președintele Wilson, care-l consulta în toate afacerile ce priveau finanțele de război și dirija activitatea comisiunei financiare engleze, comisune ce avea în fruntea ei pe **Rufus Daniel Issacs**, Lord Șef al Justiției Britanice.

Vom mai înșira câteva nume: **Bernard Mannes Baruch**, membru al Bursei din New-York, numit de președintele Wilson în comisiunea consultativă a Apărării Naționale și Președinte al Biroului industriei de război ce controla piața materiilor prime; **Samuel Gompers**, președintele Federației Americane a Muncii; frații **Isidor Natan** și **Oscar Salomon Strauss**, acesta din urmă fost ambasador al Statelor Unite în Turcia și ministru sub **Teodor Roosevelt**; **Iulius Klein** din Ministerul Comerțului American; **Eugen Meyer**, șeful biroului federal de Rezervă; **Paul Warburg**, unul din directorii comisiunei însărcinate cu reforma sistemului bancar din America.

Nu e de mirare că cu asemenea străluciți compatrioți, trimisul extraordinar al Marei Britanii a reușit să împingă Statele Unite în războiul mondial și să salveze odată — istoria nu se repetă — Anglia dela o prăbușire care în condiții puțin diferite era sigură și în războiul trecut.

Poate că ceeace a salvat atunci pe englezi n'a fost atât ajutorul american, sau concursul tuturor popoarelor naive coalizate prin succesul uneltirilor britanice împotriva Germaniei, cât faptul că francmasoneria internațională și evreimea de pretutindeni aveau în 1914 simpatii reale față de însăși Germania, pe care nădăjduiau s'o înglobeze în cercul afacerilor. Această atenție sampatică față de Germani a lucrat ca un dizolvant al moralului german. Din fericire, astăzi lucrurile stau cu totul altfel, după cum englezii înșiși își dau seama îngroziți cu fiece zi ce trece. Intr'adevăr, chiar în Statele Unite evreimea americană prin **Kuhn Loeb** și **Jacob Schiff**, reprezentanți ai sionismului american, duceau o acțiune stăruitoare pentru a constrânge pe beligeranți să facă o pace de compromis, pace care însă ar fi dat satisfacție deplină intereselor cauzei jidovești.

Ambasadorul Marei Britanii în Statele Unite, „the right man in the right place", a știut să contracareze această acțiune și să dea câștig de cauză țărilor celor mai cucerite cauzei masoneriei și cauzei evreești în lume.

Publicație

DOMNULE PRIM PROCUROR

Subsemnata Solomonov Emilia refugiată din com. Căușeni Noui, jud. Tighina (Basarabia), soție de preot, cu domiciliul în București, șoseaua Grozăvești Nr. 28, actualmente funcționară la Dir. Generală C. A. M. rămânând toate registrele de stare civilă în Basarabia.

Cu onoare vă rog să binevoiți a dispune în conf. cu Decretul Lege publicat în Monitorul Oficial din 21 Decembrie 1940, reconstituirea actului de căsătorie între subsemnata Emilia Grișcă și preot Eugen Solomonov, care a avut loc la 28 August 1927, în comuna Tau jud. Soroca (Basarabia).

Pentru a dovedi acțiunea de reconstituire actului de căsătorie propun:

A. Proba cu martori și anume: d-l Profesor Viener Maleevici, domiciliat în București str. Logofătul Iordan nr. 37.

1. D. avocat Ioan Turcanu, primarul comunei Căușeni Noui, jud. Tighina domiciliat în București str. Plăieșului nr. 37.

2. D-na inginer Sofia Belfesu, domiciliată în București aleea Grand C. F. R. Nr. 15 bis str. A.

B. Eventual cu acte ca să servească ca început de dovadă și anume cu extras de naștere al fiului meu Petru și altele.

Cu stimă,
(ss) SOLOMONOV EMILIA

ROMÂNIA
MINISTERUL AERULUI ȘI MARINEI
Administrația Comercială a Porturilor și a Căilor de comunicație pe apă P. C. A.
Direcțiunea tehnică și a economatului

Publicație

Direcțiunea Technică și Economatului PCA, va ține licitație publică pentru procurarea de lemnărie de stejar.

Licitația va avea loc în ziua de 18 Februarie a. c., orele 11, în biourile Direcțiunei Technice și a Economatului PCA, din str. Domnița Anastasia Nr. 16/III.

Specificația și condițiunile technice se pot vedea zilnic în birourile Direcțiunei.

ROMÂNIA
MINISTERUL AERULUI ȘI MARINEI
Administrația Comercială a Porturilor și a Căilor de comunicație pe apă P. C. A.
Direcțiunea tehnică și a economatului

Publicație

Direcțiunea Technică și Economatului PCA., va ține licitație publică pentru procurarea de uleiuri și unsori de rețe.

Licitația va avea loc în ziua de 17 Februarie a. c. orele 12, în birourile Direcțiunei Technice și Economatului PCA, Str. Domnița Anastasia Nr. 16/III.

Specificația și condițiunile technice se pot vedea zilnic în birourile Direcțiunei.

Nr. 257. — 13 Ian. 1941.

Domniei Sale
Domnului Prim Procuror al Trib. Ilfov,
NOI PRIM PROCUROR
AL TRIBUNALULUI ILFOV

Văzând petiția făcută de d-na Emilia Solomonov, domiciliată în prezent în București șos. Grozăvești Nr. 28, prin care solicită să se facă cercetările legale, pentru reconstituirea actului de căsătorie între petiționară și preotul Eugen Solomonov.

In conformitate cu dispozițiunile art. 3 din D. L. referitor la reconstituirea actelor de stare civilă a celor refugiați din Basarabia și Bucovina de Nord, invită orice autoritate sau persoană, care deține un extract sau alte înscrisuri privitoare la actul ce urmează să fie reconstituit să le depună neîntârziat sub luare de dovadă la Grefa Tribunalului Ilfov pentru a arăta în scris datele ce posedă cu privire la starea civilă a petiționarei.

Prim Procuror, (ss) M. Bârcă

Publicație

DOMNULE PRIM PROCUROR,

Subsemnata, Solomonov Emilia, din comuna Căușeni Noui, jud. Tighina (Basarabia), soție de preot cu domiciliu în București, șos. Grozăvești nr. 28, actualmente funcționară la Dir. Gen. C. A. M., rămânând toate registrele de stare civilă în Basarabia.

Cu onoare vă rog să binevoiți a dispune, în conformitate cu Decretul Lege publicat în Mon. Oficial din 21 Decembrie 1940, reconstituirea actului de naștere al subsemnatei născută din părinții mei — preot Nicolae Grișcă și soția sa Victoria, în anul 1907, an. 9 în com. Dondoșeni jud. Soroca (Basarabia).

Pentru a dovedi acțiunea de reconstituire a actului de naștere propun ca martoră pe d-na Inginer Sofia Belfosu domiciliată în București, aleea Grant C. F. R., str. A Nr. 15 bis.

Cu stimă,
(ss) SOLOMONOV EMILIA

Nu se mai acordă brevete de cârciumă rurale pe cale de licitație publică

Pentru stăvilirea comerțului clandestin de băuturi spirtoase, care în mod obișnuit se desvoltă și în locul celui legal când acesta este desorganizat, pe de o parte, iar pe de altă parte, pentru ca veniturile statului să nu fie prejudiciate prin nefuncționarea unui număr așa de mare de debite, ministerul de finanțe a suspendat acordarea brevetelor de cârciumă rurale, pe cale de licitație publică, urmând ca aceste debite să se aprobe cu derogare dela dispozițiunile generale ale legii M. A. T., prin noua procedură prevăzută de decizia ministerială No. 370.879 din 21 Decemvrie 1940, publicată în Monitorul Oficial No. 305 din 30 Decemvrie 1940.

Cercetarea gestiunei Așezămintelor Brâncovenești

● S'a instituit o comisie de anchetă pentru cercetarea administrării și gestiunii bunurilor epitropiei Așezămintelor Brâncovenești.

Comisiunea se compune din d. consilier de curte de apel Damian Ștefănescu, delegat al ministerului sănătății, ca președinte și din d-nii dr. S. Petrașincu, delegat al Așezămintelor Brâncovenești, inginer Rusu Abrudeanu, conferențiar „Școala Politechnică", Aurel Stoenescu, directorul Băncii Chrisoveloni, expert-contabil și inginer agronom Lupan N. Horia, ca membri.

Economie - Muncă - Finanțe

Economia Statelor totalitare este planificată s'au economia de războl ?

Statele totalitare sunt dinamice, iar în măsura în care politicul influențează economicul, ele au o viață economică mult diferită de Statele liberalo-democratice, care sunt mai conservatoare.

Economia Statelor totalitare se deosebește fundamental de aceea a Statelor democratice prin aceea a în locul elementului individualist apare elementul colectivist de nuanță națională. Colectivitate înseamnă forță și forța înseamnează dinamism și tinerețe. Prin națiunea de Stat totalitar se înțelege îndeobște — greșit însă — Stat răsboinic în sensul de agresiv. Statul totalitar este într'adevăr răsboinic, dar în sensul de dinamism nu în sensul de agresivitate. Spiritul răsboinic al Statului totalitar este constructiv și creator, nu distructiv.

A vorbi de economie de răsboiu, găsesc că e tot una cu a comite un pleonasm, pentrucă viața și mai ales cea economică presupune o permanentă și uneori o foarte grea luptă, fie în interiorul unei națiuni fie pe piața mondială. Dacă lupta aceasta economică de fiecare zi este lăsată liberă vorbim de o economie liberală. dacă ea este reglementată, vorbim de o economie dirijată. In ultimul timp toate economiile naționale, chiar și cele ale Statelor celor mai liberale au fost supuse dirijării. S'a creat însă noțiunea de economie de răsboiu pentru Statele tinzând la oarecare autarhie economică și bazând buna stare a indivizilor pe buna stare a colectivității, pentru simplul motiv că toate forțele creatoare ale națiunii au fost somate și de multe ori forțate să servească colectivitatea în mijlocul cărora cer dreptul la viață.

Dacă proprietatea funcție socială este o formulă admisă în mod unanim, dece să nu recunoaștem și activității economice a indivizilor, a societăților de indivizi sau a Statului și desmembrămintelor sale aceiași capacitate și obligativitate de a servi societatea, respectiv comunitatea națională. A pune întreaga activitate economică a unei țări în slujba respectivei țări, nu înseamnă a face economie de răsboiu, ci cel mult a face economie dirijată.

Dacă dirijarea vieții economice se face după un plan bine stabilit și perseverent urmărit ne aflăm într'o economie planificată.

Iată deci, că economia Statelor totalitare, care au făcut să pătrundă foarte adânc, în toate sectoarele vieții, spiritul de comunitate națională, nu practică o activitate economică de răsboiu în sensul agresiv al cuvântului ci dirijează după un plan dinainte stabilit — de obiceiu pentru mai mulți ani — viața economică a întregei colectivități, care viață este prin definiție o luptă oarbă.

Există deci o economie liberală, una dirijată și una planificată. Nu există însă economie de răsboiu, căci Statul este dator să dea maximum de avânt combativității individului în lupta sa cu viața economică, indiferent dacă este beligerant, neutru sau nebeligerant din punct de vedere al dreptului internațional. Lupta vieții economice nu trebue să țină seama de asemenea formule politice, ci ea trebue să fie permanentă.

Ar fi greu să definim cu preciziune situația economiei românești. Ea nu este nici planificată așa cum este cea germană nici liberală. A trecut însă prin faza dirijării și tinde să se apropie de economia planificată în măsura în care diversele sectoare ale vieții economice se vor mișca pe acelaș fir verde care să facă din Stat și națiune o forță redutabilă.

Geo Tașcă

Știri economice

● **Ministerul economiei naționale a prelungit până la 10 Februarie inclusiv termenul pentru depunerea acțiunilor societăților particulare care au avut în exploatare vreun monopol al statului.**

★

Ministerul finanțelor a făcut cunoscut vămilor că pălămida prevăzută la art. 58 din ariful vamal se scutește la import de următoarele taxe și impozite: impozitul pe lux și cifra de afaceri, taxa de manipulație și taxa de 12 la sută ad-valorem, iar taxa vamală propriu zisă se reduce la jumătate.

Restul taxelor datorate, continuă a fi percepute conform dispozițiunilor legale în vigoare.

★

Ministerul finanțelor, a redus la 1/5 taxa vamală pentru greutățile de fontă, simplu turnate, având numai o gaură pentru atârnat, fără nici o altă prelucrare, imporate din industrii pentru necesitățile lor proprii.

★

Ministerul de finanțe a dat un ultim termen la 10 Februarie 1941, până la care proprietarii de terenuri agricole vor declara suprafețele ce dețin. In vederea stabilirii unei impuneri reale. Cei cari nu vor declara aceste suprafețe, vor fi socotiți contravenienți.

Cum trebue schimbate facturile

O chestiune fiscală de deosebit interes pentru toți comercianții și industriașii, este aceea a îndeplinirii obligațiunilor, în legătură cu ținerea facturilor. Potrivit prevederilor articolului 14 paragraful 13 din legea timbrului, facturile trebue să fie numerotate în ordine succesivă, începând cu nr. 1 din ziua de 2 Ianuarie a. c.

Deasemenea, în conformitate cu dispozițiile legii care introduce contribuția de 2 la sută pentru Apărarea Națională, facturile trebue să fie vizate la administrația financiară.

Detașări de funcționari dela ministerul agriculturii la ministerul coordonarii

Ministerul agriculturii și domeniilor, a dispus ca următorul personal, din administrația centrală a acestui departament, să fie deașat la ministerul coordonării, urmând a fi utilizat la lucrările recensământului general al României: *Vasilu Ilie*, ing. agr. șef I. Dir. prod. vegetale; *Ciupagea Gheorghe* ing. agr. șef I, dir. prod. vegetale; *Grigoriu N.*, ing. agr. șef I, dir. prod. vegetale; *Muică Ștefan*, ing. agr. șef. I, dir. prod. vegetale; *Calciu Radu*, ing. agr. insp. I dir. prod. vegetale; *Predescu D.*, ing. agr. insp. I, dir. prod vegetale; *Berghianu Vasile*, ing agr. insp. I, dir. prod. vegetale; *Ludmila Mihailova*, ing. agr. cl. II, dir. economică agr.; *Maria Chiriac*, ing. agr. stag., dir. economică agr.; *Valeriu Bengulescu*, șef secție, dir. economică agr.; *Valentina Barbu*, subșef birou dir. economică agr.; *N. Bastachi*, ing. agr. insp., dir. economică agr.; *Gh. Crăsnaru*, ing. agr. șef I, dir. vânătoarei; *Gh Rusescu*, director direcția vânătoarei; *Anton Oprescu*, șef serv. I. dir. vânătoarei; *D. Gh. Vasiliu*, insp. general II, dir. vânătoarei; *Ion N. Saidac*, ing. agr. consil., dir. com. a pescăriilor; *Alex. Constantinescu*, șef serv. II, dir. com a pescăriilor; *Valeria Bădeanu*, impiegată II, dir. com. a pescăriilor; *Veturia Roman*, dactilografă, dir. com. a pescăriilor; * Irimia Filofteia*, dactilografă, dir. com. a pescăriilor; *Constantin Panaitescu*, șef birou, dir. geniu rural; *Sarel Manu*, șef birou, dir. geniu rurali; *Caliopi Constantiniu*, subșef birou, dir. geniu rural; *Smăranda Nedeleanu*, impiegată I, dir. geniu rural; *Dumitru Amigdalis*, desenator III, dir. geniu rural; *Eftimița Vasiliu*, impiegat stag., dir. geniu rural; *Spirescu Maria*, subșef birou, dir. silvică; *Stănescu Maria*, subșef birou, dir. silvică; *Georgescu Stanca*, subșef birou, dir. silvică; *Păruleascu Elena*, șef birou, dir. păduri, pers. jurid.; ou *Antoaneta* subșef birou, dir. păduri, pers. jurid.; *Caraghiorghief Maria*, dactilograf, dir păduri, pers. jurid; *Ionescu Zinca*, impiegată II, administrația C.A.P.S.; *Marinescu Paula*, impiegată II, administrația CAPS; *Corologos Dumitru*, impiegat II, administrația CAPS; *Măzgăreanu Constantin*, ing. agr. insp. I, insp. agr. București; *Moțăoanu Nicolae*, ing. șef silvic, dir. reg. silvic București; *Capeti Constantin*, impiegat II, dir. reg. silv. București.

Bursa de valori

Tendința zilei

Piața bursieră a manifestat azi din nou tendință calmă. Cursurile oferite de cumpărători neconvenind vânzătorilor, s'au înregistrat tranzacții puține, atât la rente cât și la acțiuni.

Cursurile rentelor variază în jurul celor de eri, fără să manifeste o tendință mai hotărîtă. Imprumutul Unirii crește la 53 3/4. Stabilizarea cedează la 44. Desvoltarea la 40 3/4. Consolidarea la 30 și Inzestrarea titluri mari la 68. Urbanele București cu 10% termină la 53 și cu 5% emisiune nouă variază între 53 1/5, 53.

In sectoarele acțiunilor activitatea a fost mai redusă decât eri. Sectorul bancarelor fără tranzacții deși s'au cerut acțiunile BNR. la 5425 și Creditul Industrial la 525. Valorile petrolifere neglijate, nu au încheiat decât acțiunile Concordia la 385.

Dintre celelalte valori industriale s'au negociat Mica, la 875-880, Reșița la 390—400 și Letea neschimbată la 865. Valorile S.R.D. încheie o singură transacție la 1380.

INCHEERI OFICIALE

RENTE

Imprumutul Unirei 53 3/4, Stabilizarea 44, Desvoltarea 40 3/4, Consolidarea 30, Titlurile mici 29 3/4, 29 Inzestrarea titluri mari 68 1/2, 68, Urbane București cu 10% 53, cu 5% emisiune nouă 53 3/4, 53.

ACTIUNI

Concordia 385, Mica 875, 870, 880 Reșița 400.390, Letea 865, 860, 865, S.R.D. 1360.

Pentru campania agricola de primăvară, se vor importa din Germania unelle agricole în valoare de 2 miliarde lei

Pentru sprijinirea campaniei agricole din primăvara acestui an, ministerul agriculturii și domeniilor a luat o serie de măsuri cari să asigure o bună și mare producție. In acest scop se va importa un lot de 1000 tractoare, din care 300 de tractoare vor fi păstrate de ministerul agriculturii spre a fi distribuite Camerelor agricole. Aceste tractoare se crede că vor sosi în țară la sfârșitul lunei Ianuarie.

700 de tractoare vor fi puse la dispoziția marilor, mijlociilor și micilor proprietari în anumite condiții de credit stabilite de Institutul național al cooperației. Creditul ce se va acorda la plată nu va fi mai lung de patru ani.

Vor fi preferați cumpărătorii cari vor achita întregul cost al tractoarelor.

Tractoarele comandate sunt de 20 H. P., 30 H. P. și 35 H. P. fabricațiunea Lanz, Hanomag și Deutz. Prețul tractoarelor de 35 H. P. inclusiv plugul se va ridica la aproximativ 400.000 lei, fiind mai redus la tractoarele cu tracțiune mai mică.

Cum se acordă, nota calificativă funcționarilor ministerului de Domenii

D. N. Mareș, ministrul agriculturii și domeniilor, a semnat eri o decizie prin care a fixat normele după care vor fi notați în foile calificative funcționarii ce aparțin de acest departament.

La darea notelor calificative se vor respecta întocmai dispozițiile date, atrăgându-se atențiunea șefilor erarhici, îndreptățiți să dea notele calificative, asupra sancțiunilor disciplinare în caz de abatere dela art. 110 al menționatei decizii.

Comisia interimară a colegiului farmaceutic

D. V. Iasinschi ministrul Muncii, Sănătății și Ocrotirilor Sociale a semnat următoarea decizie:

Se institue următoarea comisie interimară a colegiului farmaceutic secția județeană Ilfov, compusă din d-nii farmaciști: Anghel Alexandru președinte, Hanes Victor, Mihăileanu Cornel, Opari Atanasie, Ionescu Gheorghe.

D. director al personalului este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Instituirea comisiilor pentru acordarea de brevete rurale

Ministerul finanțelor a dat eri o decizie prin care se institue pe lângă fiecare prefectură de județ o comisie formată din:

a) Prefectul județului sau delegatul său, ca președinte;

b) Președintele Camerei de comerț sau un delegat al său și

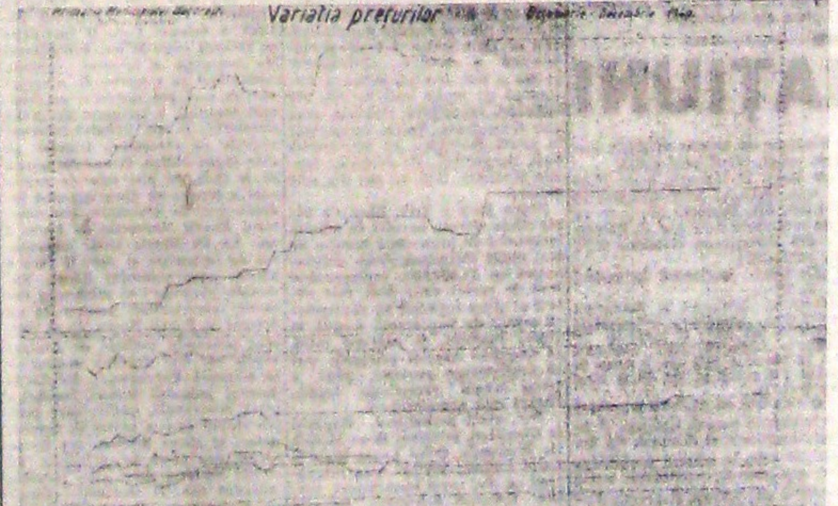
c) Administratorul de constatare, ca membri;

d) Șeful biroului M. A. T., de pe lângă administrația de constatare ca referent și secretar.

Aceste comisii, vor examina și își vor da avizul asupra tuturor cererilor de brevete rurale, indiferent de categoria lor.

Cererile examinate și avizate favorabil de către comisii, vor fi înaintate administrației comerciale M. A. T., pentru a fi aprobate cu derogare dela dispozițiunile art. 140 și următorii din Legea Monopolului Alcoolului.

Variatia preturilor la alimentele principale în intervalul Octombrie-Decemvrie 1940

Graficul de față reprezintă variația prețurilor la alimentele principale în intervalul de timp dela 1 Octombrie la 31 Decembrie 1940.

Se observă astfel stabilizarea prețurilor la zarzavaturi, cartofi și ceapă.

Prețul la ceapă a rămas fix prin cantitatea de ceapă adusă din Bulgaria și care a avut darul să îndestuleze în mare parte piața Capitalei.

Cantitatea de cartofi aflată în depozitele primăriei permite aprovizionarea cu prețul fixat — în tot timpul iernei.

In ceeace privește carnea, s'a căpătat o stabilizare a prețului în momentul când nu a mai fost lăsată la bunul plac al speculanților, luând ființă R. E. M. A. C. (Regia Comercială Mixtă pentru aprovizionarea cu carne a Capitalei).

Informaţie şi reportaj politic

Anglia în războiu

Dovezi şi mărturii cari o prezintă destul de jalnic

Mai bine la închisoare, decât marinar pe vasele engleze...

O ştire din Algesiras a agenţiei oficiale Ciere dovedeşte că marinarii britanici preferă să intre la închisoare decât să navigheze spre Anglia cu vapoare de marfă. Ştirea agenţiei spune că în cursul ultimelor sărbători membri echipagiilor vapoarelor de marfă engleze au fost condamnaţi la amende de bani pentru toate felurile de delicte posibile.

Marinarii au refuzat să plătească amenzile, ei au intrat la închisoare, unde se află şi azi, ca prin aceasta să scape de călătoria primejdioasă spre Anglia. Vasele n'au putut pleca nici până acum şi toate sforţările pentru angajarea unor noui echipagii, sunt zadarnice.

Ştirea spaniolă constată că această metodă a echipagiilor engleze de a se lăsa condamnaţi înainte de plecarea vasului, spre a trece la închisoare, a mai fost întrebuinţată foarte des. Prin aceasta se măreşte şi mai mult lipsa de echipagii a navigaţiei britanice. După o ştire particulară din Londra a ziarului „Göteborgs Handels und Schiffahrt" lipsa din ce în ce mai mare de marinari cauzează flotei comerciale britanice îngrijorări serioase.

Ziarul scrie: Naţiunea britanică de navigatori începe să se teamă de mare şi Marea Britanie nu mai este în situaţia de a echipa flota sa comercială. Teama de nesiguranţa convoaielor engleze a avut ca rezultat că o mulţime de marinari britanici au debarcat pe uscat în alte porturi decât cele engleze. Şi în această privinţă situaţia a devenit fatală pentru Anglia.

Ziarul încheie cu întrebarea: „Nouile construcţii din America vor fi însă suficiente şi, mai ales, vor sosi oare la timp?"

Presa anglo-americană desamăgită

Chiar şi ziarele anglo-americane care apar în Shanghai se străduiesc zadarnic să ascundă dezamăgirea lor faţă de discursul lui Roosevelt. „China Press", care cu o zi înainte încă anunţase discursul ca „epocal", a scris că Roosevelt a făcut o repetare exclusivă a declaraţiilor sale anterioare. Oficiosul „North China Daily News" scrie că declaraţiile nu aduc nimic nou.

Cel mai trist Revelion din Anglia

Ziarele americane scriu că noaptea de Anul Nou a fost de data aceasta cea mai tristă pe care a trăit-o vreodată Anglia. Populaţia engleză a petrecut toată noaptea în adăposturi şi în galeriile Metropolitanului. *Cei bogaţi au sărbătorit totuşi noaptea de Revelion în adăposturile moderne ale marilor hoteluri.*

Simpatii greceşti pentru Anglia !...

Pe vaporul „Ana Masaraki" ce se află în portul Montevideo şi încarcă mărfuri pentru Anglia, s'a ajuns la un conflict între căpitan şi echipaj, *care a refuzat să întreprindă călătoria spre Anglia.*

Mesagii engleze de Anul Nou

Nici unul din mesagiile de Anul Nou din lagărul englez nu îşi exprimă speranţa în victorie, ne mai vorbind de voinţa pentru o nouă ordine. Ca şi de Crăciun, d. Churchill a păstrat şi de astădată tăcere faţă de poporul englez. In schimb a găsit potrivit să repare indispoziţia provocată în Turcia prin mesajul de Crăciun adresat poporului italian, prin urări de Anul Nou adresate aliatului turc.

Furniturile americane de arme pot salva Anglia? Presa elveţiană zice: nu!

„Tribune de Lausane" scrie: Dacă Anglia este într'adevăr prima linie de apărare a Americei democratice, ar fi logic ca aceasta să ia parte activă la luptă. Roosevelt respinge însă categoric aceasta. Ziarul adaugă:

„Dacă până azi s'a vorbit atâtea despre potenţialul de războiu puternic al fabricelor americane, faptele n'au corespuns speranţelor provocate de aceste formule ameţitoare".

Ele sunt cu totul insuficiente să ajungă din urmă avantagiul formidabil câştigat de arma aviaţiei germane. Transformarea Statelor Unite în arsenal al democraţiei este una din condiţiile preliminare de nerezolvat, necesare pentru victoria Angliei, ale cărei fabrici au fost avariate fără întrerupere de bombele inamice.

Noui trenuri de călători cu începere dela 15 Ianuarie

Cu începere de Miercuri 15 Ianuarie crt. pe linia Bucureşti N.—Giurgiu vor circula următoarele trenuri de persoane:

Nr. 9031 cu plecarea din Bucureşti N. la ora 6.30 din Bucureşti Sud la ora 6.52 şi cu sosirea în Giurgiu la ora 8.31.

Nr. 9035 cu plecarea din Bucureşti N. la ora 14.18 din Bucureşti Sud la ora 14.32 şi cu sosirea în Giurgiu la ora 16.12.

Nr. 9039 cu plecarea din Bucureşti N. la ora 18.10 şi Bucureşti Sud la ora 18.23 şi cu sosirea în Giurgiu la ora 20.13.

Nr. 9032 cu plecarea din Giurgiu la ora 6.40 şi cu sosirea în Bucureşti Sud la ora 8.26 şi Bucureşti N. la ora 8.48.

Nr. 9036 cu plecarea din Giurgiu la ora 13.35 şi cu sosirea în Bucureşti Sud la ora 15.25 şi în Bucureşti N. la ora 15.45.

Nr. 9040 cu plecarea din Giurgiu la ora 19.15 şi cu sosirea în Bucureşti Sud la ora 21.09 şi în Bucureşti N. la ora 21.30.

Tot cu începere de Miercuri 15 Ianuarie crt. trenul accelerat 801 care pleacă din Bucureşti N. la orele 6.35 şi trenul accelerat 802 care pleacă din Galaţi la ora 18.35 vor opri şi în staţiunea Ianca Sat.

Nu plecaţi de acasă fără acte!

Constatări pe marginea unor razii

Ultimele razii efectuate de brigada de moravuri din pref. Poliţiei Capitalei, sub conducerea d-lui insp. Th. Lungu, secondat de comisarii Jujescu, Popescu, Munteanu şi Pal şi agenţii Răduţ, Sotir, Sandu, etc., au provocat pe lângă rezultatele materiale imediate, şi o serie de concluzii pe care le vom menţiona aici.

S'a putut astfel constata, că obiceiul de a nu purta actele pentru stabilirea imediată a identităţii este o adevărată racilă. Şi că, din această cauză, în cursul unei razii, poliţia se vede nevoită a invita la poliţie persoane asupra cărora nu apasă nici o bănuială, dar care nu pot fi identificate pe loc din lipsa oricărui act.

Iată o neglijenţă care trebue să înceteze, făcându-se astfel încă un pas înainte pe drumul disciplinării cetăţeneşti, la care trebuie să ajungem oricum şi prin orice mijloace.

O altă constatare: mereu sunt găsite în localuri — dintre care unele de ultimă categorie — copile tinere, la ore înaintate din noapte, însoţite de bărbaţi, mulţi în stare de ebrietate.

Intr'o ultimă razie au fost găsite la mese, numeroase minore, sub 17 ani, bând băuturi alcoolice şi aflându-se în atitudini care nu cadrau nici cu vârsta nici cu... profesia lor! Căci unele dintre acestea aveau la ele, cărţulii de meseriaşe calificate sau chiar de eleve la diferite şcoale de dactilografie, etc.

O libertate deplină din partea unor părinţi de atâtea ori nemernici şi o tolerare din partea autorităţilor, ar duce la o nouă îngroşare a numărului celor ce se vând pentru bani.

Deaceea autorităţile trebue să fie necruţătoare iar părinţii ceva mai vigilenţi şi mai cu grije de odraslele pe care le lasă pe drumurile deschise ale desfrâului.

INFORMAŢIUNI

● **Transmitem condoleanţele noastre camaradului Dr. Anton Balotă, redactorul pag. culturale a ziarului „Axa" pentru moartea părintelui său, ing. Grigore Balotă.**

● **Pe ziua de 24 Decembrie 1940 Domnul General Calotescu Corneliu a fost numit Secretar General al Subsecretariatului de Stat al Armatei de Uscat, iar pe ziua de 10 Ianuarie 1941, Domnul General Constantin S. Constantin a fost numit Secretar General Administrativ al Subsecretariatului de Stat al Inzestrării şi Administraţiei Armatei.**

● Ministerul Muncii, sănătăţii şi ocrotirilor sociale a dat o decizie prin care toţi medicii, farmaciştii şi chimiştii autorizaţi de a efectua analize medicale de orice fel, sunt obligaţi să aibă o firmă, care să cuprindă exclusiv numele şi calitatea celui care profesează precum şi felul analizelor ce execută, orice altfel de embleme sau menţiuni cu nume străine, fictive sau comerciale fiind interzise.

Celor care în present exercită această specialitate i se acordă pentru conformare un termen de 30 de zile, prin presă, cât şi prin radio.

● Marţi 14 Ianuarie orele 18,30 în sala teatrului PTT (Alhambra) din Str. Sft. Dumitru Nr. 2 se va ţine conferinţa d-lui ing. C. Patraşcu din Direcţiunea Generală PTT cu subiectul:

„Doctrina Legionară în cadrul P. T. T.".

Camarazi farmacişti şi farmaciste aparţinând Colegiului Farmaceutic secţiunea jud. Ilfov şi încadraţi în Mişcarea Legionară sunt convocaţi Joi 16 Ianuarie 1941 ora 9 seara la sediul Colegiului în str. Piţar Moşi No. 6 et. II.

● Consiliul de miniştrii a aprobat ca ministerul muncii, sănătăţii şi ocrotirilor sociale să elibereze din depozitele sale, în măsura posibilităţilor, medicamente, pansamente, efecte sanitare, instrumente şi aparate medico-hirurgicale pentru înzestrarea epitropiei Aşezămintelor Sf. Spiridon, Aşezămintele Brâncoveneşti, Eforia Spitalelor civile, clinicilor universitare, etc.

Elaborarea materialelor se va face numai cu aprobarea personală a d-lui ministru al muncii, sănătăţii şi ocrotirilor sociale.

Mişcare în personalul ministerului economiei naţionale

D. Mircea Cancicov, ministrul economiei naţionale a semnat o decizie prin care serviciul administraţiei, se trece la direcţiunea Personalului şi Secretariatului. D. Gheorghe C. Vasilescu, şef de serviciu cl. I în direcţiunea contabilităţii se repartizează în direcţiunea personalului însărcinându-se cu conducerea acestui serviciu.

Procesul Victor Alboteanu

Azi a venit spre judecare apelul lui Victor Alboteanu cunoscut în urma fraudelor comise împreună cu alţii la fostul minister al Propagandei Naţionale.

Curtea de Apel secţia III-a la cererea d-lui procuror general, păşeşte la interogarea unora dintre inculpaţi în vederea lămuririi unor puncte din jurnalul desbaterilor.

In urma interogatorului se constată că imprimatele comandate de minister ca material de propagandă, nu corespundeau calitativ ofertelor, fiindu-le inferioare.

După interogatorul inculpaţilor, Curtea începe audierea martorilor, deşi apărarea se opune.

Primul este audiat martorul Z. Rădulescu proprietarul imprimeriei Bucureşti. Menţinând declaraţiile anterioare, martorul arată că a primit dela inculpatul Vasilescu unele lucrări de imprimerie; Vasilescu, directorul tipografiei S. A. R. Imprimeria, lucra pentru Ministerul Propagandei şi a folosit cu ştiinţa martorului Rădulescu facturi în care a şi semnat pe martor. Cu alte cuvinte deşi Z. Rădulescu nu a imprimat nimic pentru Ministerul Propagandei, totuşi a dat lui Vasilescu care se arăta a fi preferat ca furnizor facturi în alb şi acesta a încasat diferite sume pentru imprimate executate de S. A. R. Imprimeria cu numele lui Rădulescu proprietarul Imprimeriei Bucureşti.

Ceilalţi martori arată că comisia de recepţie a imprimatelor nu putea verifica calitatea celor primite din cauza caracterului de urgenţă al acestora. Era vorba de imprimate în vederea alegerilor.

Curtea terminând ascultarea martorilor amână discuţia (se discută această chestiune de 48 ore) pentru Sâmbătă 18 Ianuarie orele 9 dimineaţa.

Se studiază ieftenirea cimentului

Preocupat de necesitatea ieftinirii materialelor de construcţie, în vederea vastei campanii de lucru proiectate pentru la primăvară, ministerul coordonării a examinat situaţia preţurilor de cost al cimentului, spre a se vedea limitele revizuirii lui. In acest scop au fost numite două comisiuni de specialişti, care vor studia, la fabricile de ciment Azuga şi Titan, şi stabili o medie a preţurilor, la care se va ţine seama de spezele de transport şi cheltuelile anexe.

Scandaloasele practici din trecut

Statul fraudat cu zeci de milioane, fără putinţă de sancţionare

Complicităţile cari au înlesnit aceste fraude

Palatul de Justiţie este un vast câmp de cercetare a fărădelegilor săvârşite sub fostele regimuri. La adăpost de orice sancţiune, defraudatorii mari şi mici au lucrat în voia lor. In dosarele diverselor instanţe de judecată, găsim afaceri ce desvăluiesc o mentalitate şi stări de lucruri uluitoare. La adăpostul diverselor tertipuri pe care legea le pune la dispoziţia infractatorilor şi bunul plac al foştilor guvernanţi, s'au săvârşit multe şi mari prevaricaţiuni şi abuzuri. Patrimoniul public a fost frustat, statul a fost fraudat cu multe zeci şi sute de milioane, fapte bine stabilite, precise şi evidente. Totuşi infractorii, în cursul judecăţii, au fost amnistiaţi, fie graţiaţi, fie prescrise faptele săvârşite. Iată un caz din cele multe:

Secţia III-a a Trib. Ilfov s'a văzut zilele trecute nevoită să admită incidentul de prescripţie invocat de mai mulţi infractori evrei, defraudatori cu 11.000.000, reprezentând taxe de export către Stat, căci numai ei şi-au îngăduit să săvârşească o atât de importantă fraudă în dauna Statului, să corupă totul, să angajeze avocaţi pricepuţi cari să tergiverseze procesul până a putut invoca prescripţia legală. Faptul este următorul:

Trei evrei cernăuţeni, pripăşiţi în Bucureşti, faimosul Beno Metsch zis Beniamin, Osias Lazăr Wolf şi Carol Ludwig Weibel, s'au întovărăşit cu trei evrei bucureşteni, vestitul Heinrich Schwartz, pe cari cercurile cunoscute îl arătau ca un favorit al unor atotputernici dela Banca Naţională, inginer N. I. Locker şi I. Helferding, cu domiciliuri somptoase în Parcul Jianu. Au înjghebat cu toţi o societate anonimă dându-i titulatura pompoasă de „Progresul economic". Obiectul societăţii: afaceri de export. Prin 1938 au făcut un export de piei scumpe în valoare de peste 30 de milioane lei. Au făcut însă declaraţie de export pentru o cantitate mai mică, numai de 19.000.000 lei, diferenţa de 11.000.000 lei băgându-o în buzunarele fără fund. Organele vamale au descoperit frauda. Au fost sesizate autorităţile superioare, Jidanii, cu toate încercările lor, n'au izbutit să oprească urmărirea fraudei. Parchetul de Ilfov a delegat Cab. II instrucţie cu facerea cercetărilor. Judecătorul de instrucţie al acestui cabinet, constatând că e vorba de o cercetare în care era interesat patrimoniul Statului, a terminat de grabă cercetările. Ii mai trebuiau procesele verbale de cercetarea fraudei, pe care legea obliga Banca Naţională să le facă. Şi aici este de arătat cum a înţeles să ajute organul judecătoresc de cercetare, Guvernatorul Băncii Naţionale de acum 3 ani. La 29 Martie 1938, judecătorul de instrucţie al cab. II face o adresă guvernatorului Băncii Naţionale, rugându-l să primească dosarele cercetărilor pentru ca un delegat al Băncii Naţionale să dreseze procesele verbale de contravenţie cât mai degrabă şi apoi să le trimeată Parchetului. Există la dosarul judecăţii acestei fraude o piesă interesantă, edificatoare pentru chipul cum a lucrat d. Guvernator, al cărui prieten, om de afaceri, era păzit de sergenţii de stradă sustraşi dela paza publică. Aprodul cab. II instrucţie, trimis cu dosarele la Banca Naţională face o declaraţie — raport d-lui judecător de instrucţie că, voind să predea dosarele Contenciosului Băncii Naţionale, Contenciosul a refuzat primirea lor. A treia zi, 1 Aprilie, e trimis din nou, de astă dată chiar la d. Guvernator. Şeful de cabinet al acestuia, un oarecare domn Moldovan, a refuzat primirea lor afirmând categoric că „aşa a dat ordin d. Guvernator"!...

La Ministerul de Finanţe, unde deasemenea, trebuiau să se adreseze procesele verbale de contrabandă vamală, operaţia aceasta, stânjenită de cei 6 jidani cu toate mijloacele ce le aveau la îndemână, a durat dela 7 Septembrie 1938 şi până la 11 Aprilie 1939, deci opt luni de zile.

In sfârşit, după multe intervenţii şi insistenţe ale judecătorului de instrucţie, cabinetul II a intrat în posesia tuturor pieselor necesare spre a se putea redacta ordonanţa definitivă de dare în judecată. Dosarul fiind trimis apoi la judecată. Secţia II Trib. Ilfov, investită cu judecarea fraudelor, cu toată prevederea expresă a legii pentru apărarea patrimoniului Statului de a judeca de urgenţă, e nevoită să amâne procesul mereu pentru diverse motive, toate, în fond prevăzute de lege. Astfel că dela 1939 şi până acum Ianuarie 1941, procesul nu s'a putut judeca. Nu s'a putut judeca pentrucă jidanii excroci ştiau că vor fi condamnaţi. Toată truda apărătorilor a fost de a tergiversa judecarea până ce se va împlini termenul de prescripţie prevăzut de art. 64 cod. pen. şi 219 din legea vămilor pe care, de îndată ce termenul a venit, s'au repezit să-l invoace. Şi atât avocaţii Statului, ai Băncii Naţionale, cât şi Tribunalul, n'au avut altceva, decât să constate că prescripţia a operat faţă cu textele precise ale legii şi a declarat prescrisă acţiunea publică deschisă împotriva celor 6 jidani defraudatori, potrivit art. 2 din legea pentru sancţionarea abaterilor la dispoziţiile reglementării comerţului exterior, art. 5 din legea comerţului cu devize şi art. 196, 189 şi 19 al. I din legea vămilor. Şi iată cum jidanii defraudatori se plimbă azi nesupăraţi cu cele 11.000.000 în buzunar.

Cetăţeni, fiţi liniştiţi

Capitala va avea carne suficientă, şi la timp

Tăierile din abator au fost reorganizate, valorificându-se toate produsele rezultate din tăieri în folosul tuturor

Dispare abuzul, favoritismul, furtul şi neomenia cu care erau exploataţi lucrătorii din abator

Ziarele de ieri au publicat un comunicat al REMAC-ului (Regia comercială mixtă pentru aprovizionarea cu carne a Capitalei), — prin care se dădeau lămuririle necesare asupra situaţiei distribuţiei cărnii în Capitală, arătându-se că Duminică s'a organizat o tăiere specială de vite mari, în vederea acoperirii cererilor pieţei.

Ţinem să subliniem, din informaţiile autorizate pe cari le avem, că această lipsă a fost absolut trecătoare şi explicabilă prin abundenţa cu care s'au făcut tăieri de sărbători, pe de o parte, iar pe de alta, prin faptul că vremea fiind foarte rea şi circulaţia pe şosele fiind aproape impracticabilă, nu s'au putut face aprovizionările obicinuite.

Lucrurile au fost însă restabilite. REMAC-ul a luat la timp măsuri de prevedere şi de restabilire a situaţiei normale.

Faptul că s'a putut organiza o tăiere suplimentară, chiar în zi de sărbătoare, demonstrează în mod categoric, pentru toţi cei de bună credinţă, că situaţia este restabilită şi că REMAC-ul deşi abia înfiinţat a trecut cu uşurinţă greutăţile inerente oricărui început.

In legătură cu această problemă vom desvălui însă, în cele ce urmează, câteva stări de lucruri descoperite şi stârpite îndată ce au început să funcţioneze REMAC-ul.

Câteva descoperiri uluitoare

In momentul de faţă sunt în abator 600 lucrători, deşi necesităţile nu cer decât 250—300.

Toţi aceştia sunt plătiţi cu salarii de mizerie. Ajutorii şi cei necalificaţi sunt plătiţi cu câte un salariu de 3—400 lei săptămânal, iar lucrătorii calificaţi cu 5—800 lei săptămânal.

Cu toate acestea toată această pletoră de lucrători continua să stăruie la abator, pentrucă îşi creiaseră un venit suplimentar din furturile comise pe o scară întinsă, în dauna comunei şi a cetăţenilor Capitalei.

S'au făcut descoperiri deadreptul uluitoare.

Fiecare lucrător, dela băieţandri, până la oamenii în vârstă fie că erau, fie că nu erau lucrători în abator, scoteau la fiecare tăiere imense cantităţi de carne, seu, untură, muşchi, muşchiuleţi, rinichi, creeri, pe cari le ascundeau în buzunare, în poalele cămăşilor, în coşuri sau le legau de picioare pe sub pantalon.

Acestea erau să le zicem aşa zisele furturi „după obiceiul locului".

Erau însă şi alţii care-şi făcuseră din furt o profesie.

Aceştia, de acord cu engrosiştii şi cu membrii comitetelor, scoteau coşuri întregi de carne, aruncând coşurile peste zidul abatorului, la locuri fixate de mai înainte, unde aşteptau complicii, cari le luau şi le făceau nevăzute cu cea mai mare grabă.

O altă serie şi mai deochiată de hoţi o constituiau însă aceia cari umplând coşuri doldora cu specialităţi şi cu seu, le scoteau din abator prin canalele cari merg în abator.

Toată această carne era vândută pe preţuri derizorii de 10—15 lei kgr. la diverşi negustori.

Indivizii descoperiţi asupra faptului au fost purtaţi prin întreg abatorul cu cantităţile de carne furată atârnată de gât, drept exemplu.

Pentru stârpirea furtului, pe lângă aceste măsuri s'a întărit poliţia comunală dela abator şi s'au pus gărzi de jur împrejurul zidului.

Câteva documente sdrobitoare

Dăm mai jos câteva dintre declaraţiile luate dela cei prinşi în capcană:

DECLARAŢIA LUI TUDOSE STOICA

(O publicăm cu ortografia originală):

„Subsemnatul Tudose Stoica domiciliat în str. Luncii No. 33, declar următoarele:

Nu am nici o profesiune calificată, **ci mă ocup cu strângerea seului mărunt,** de porc, vacă, etc., la tăierile dela abatorul comunal; lucru ce-l practic de peste 3 ani de zile.

Seul ce-l strâng era combinat cu un alt seu ce mult, puţin, îl sustrăgeam, şi care i-l vindeam d-nei Elisabeta Constantin, domiciliată în Cal. Văcăreşti No. 330, care ştiam că se ocupă cu fabricarea săpunului.

Cantitatea ce o duceam se ridica la cca. 50 kgr. seu săptămânal, şi era *dus în două rânduri*, adică după fiecare tăiere.

Preţul cu care îl vindeam era de lei 12—13 kgr. seul mărunt strâns de mine, şi lei 25 kgr. seul ce se scoate de pe burtă, pe care-l sustrăgeam din abator.

Ştiu de asemeni că tot de atunci îi mai furnizează acestei femei seu la fel ca şi mine, următorii băieţi cari se ocupă cu aceasta:

1) Niţă Marin, 2) Calaie Rogojină, 3) Mitu a lui Bogăţoiu, 4) *Chibrit*, 5) *Petre Cestoeru*, 6) Marincea, etc.

Aceasta îmi este declaraţia pe care o dau neconstrâns de nimeni.

Bucureşti, 10 Ian. 1941.

Semnat TUDOSE STOICA"

Martori: C. Nasiu, Stanciu Ion

Declaraţia lui Cernat Iosif

Este şi mai interesantă, iat-o:

„Subsemnatul Cernat Iosif, domiciliat în Splaiul Unirei No. 249, declar următoarele:

Lucrez în abator de 10—11 ani şi scoteam seu în buzunare, în coş sau săream peste zid cu el şi-l vindeam la d-na Elisabeta Constantin şi mai cu seamă fiicei dumneaei, d-ra Ioana Constantin, dar ne certam cu ea mereu că ne înşela la cântar. **Odată am şi rupt palanţa** că la un coş de 30—40 kgr. cu cântarul ei fals, abia dacă-l scotea 15—20 kgr.

Ştiu că acolo aduceau seu toţi cei cari furau dela abator şi mai cu seamă DICA SCHIOPU, CARE BAGA SEUL PE PANTALONUL DIN PICIORUL CARE-L AVEA LIPSA.

La fel ducea şi Ion Pandele, fraţii Căţeluş, Mitică dela măţărie şi alţii.

Nouă copilandrilor ne plătea cu 10 lei kgr. iar la oamenii mari cu 20—25 lei kgr.

Ştiu că d. Costică Bulea se ocupa şi cu cumpăratul de carne furată şi o strângea în beciu, iar după aceia o vindea. Ştiu că are olteni, cari cumpărau carnea dela el şi o vindeau, cărând-o cu cobiliţa pe la case particulare. Când s'a făcut mobilizarea ne dădeau pe un coş întreg 80—100 lei. Casele cu etaj, de pe str. Călugăreni, care le are închiriate, le-a făcut după spatele nostru, că ne-a speculat.

Noi eram nevoiţi să furăm seu şi carne din abator pentrucă eram plătiţi foarte prost şi nu aveam cu ce trăi.

Aceasta îmi este declaraţia pe care o dau o semnez şi susţin propriu.

10 Ian. 1941.

CERNAT IOSIF

✶

Alte 8-10 declaraţii de acelaş fel desvăluie degradarea şi incuria care domnea la abatorul comunal. Poliţie nu era, — controlul era inexistent. Bunul plac al câtorva engrosişti şi pofta de câştig a altora comandau întregul resort al acestei instituţii, în detrimentul bieţilor lucrători şi a cetăţenilor din cuprinsul municipiului.

Alte aspecte ale desmăţului şi jafului

Dar nu numai lucrătorii furau. Detailiştii şi angrosiştii aveau şi ei pe lângă partea generală de neglijanţă, „învârtelile" lor.

Erau detailişti „protejaţi" de „angrosişti". Celor dintâi li se rezervau întotdeauna vitele cele mai grase, după cum procedau de altfel toţi angrosiştii şi cu propriile lor magazine de desfacere. Astfel că în timp ce unii se alegeau cu „carne pe sprinceană" şi suficientă, altora li se dădeau numai vite slabe şi resturi.

R.E.M.A.C-ul a pus capăt acestui sistem. Controlul instituit face imposibile abuzurile şi privilegiile.

După cum a pus capăt şi afacerilor în stil mare pe care le operau angrosiştii cu produsele complimentare: părul, copitele, coarnele, maţele, etc.

Poliţia comunală a descoperit la secţia de tăiere a râmătorilor un comitet care făcea un trafic nemaipomenit cu părul, —care se vinde până la 410 lei kg., — şi cu creerii.

O declaraţie a legionarului Păndaru Nicolae arată că cei 17 membri ai numitului comitet au scos prin abuz, în cursul anului 1939—40, o sumă de 1,150,500 lei; bani cari ar fi putut să meargă pentru mărirea salariilor tuturor lucrătorilor.

Dar asupra acestor chestiuni vom reveni, de îndată ce anchetele în curs vor fi stabilit toate vinovăţiile.

✶

Ceiace trebue să ştie în momentul de faţă cetăţenii, este faptul că ordinea, cinstea şi grija de sănătatea lor şi a copiilor lor a fost introdusă la abator.

Iar lucrătorii să nu se lase ispitiţi de îndemnurile nedemne şi subversive ale foştilor profitori, ci să-şi caute de treabă, într'un ritm mai sănătos şi mai curat, căci REMAC-ul va reorganiza complect viaţa lor şi le va fixa, — din economiile ce se fac la alte capitole, — salarii cari să le asigure o existenţă omenoasă şi calea de a se reintegra din nou în societatea de care i-a îndepărtat mizeria morală şi creştină a şefilor şi exploatatorilor de până acum.

I. N.

Domniei Sale,

Domnului Prim Procuror al Trib. Ilfov.

NOI PRIMUL PROCUROR AL TRIBUNALULUI ILFOV

Văzând petiţia făcută de d-na Emilia Solomonov domiciliată în prezent în Bucureşti, şos. Grozăveşti Nr. 26 prin care solicită să se facă cercetările legale pentru reconstituirea actului său de naştere.

In conformitate cu dispoziţiunile art. 3 din Decretul Lege referitor la reconstituirea actelor de stare civilă a celor refugiaţi din *Basarabia* şi *Bucovina* de *Nord*, invităm orice autoritate sau persoană, care deţine un extract sau alte înscrisuri privitoare la actul ce urmează a fi reconstituit să le depună neîntârziat sub luare de dovadă la Grefa Tribunalului Ilfov totodată invităm orice persoană care cunoaşte pe petiţionară, să se prezinte neîntârziat la Parchetul Tribunalului Ilfov, pentru a arăta în scris datele ce poseda cu privire la starea civilă a petiţionarei.

Prim procuror, (ss) Mihail Bârcă

ULTIMA ORA

Presa engleză cere anexarea bazelor navale irlandeze de către Anglia

Irlanda este îndemnată de ziarele din Londra să abandoneze neutralitatea

NEW YORK 14 (Rador). — Corespondentul Agenţiei D. N. B. transmite:

UNITED PRESS anunţă că presa din Londra a pornit o campanie în favoarea anexării de către Anglia a bazelor navale irlandeze.

Propaganda engleză justifică aceste intenţii prin teama că Germania ar avea de gând să violeze neutralitatea Irlandei şi prin dificultăţile din ce în ce mai mari pe care le întâmpină aprovizionarea Angliei.

Ziarele din Londra cer pur şi simplu Irlandei să abandoneze neutralitatea pe care a observat-o până acum.

Mari adunări legionare în toată ţara

Circulara d-lui Horia Sima către organizaţiile legionare

Duminică 19 Ianuarie 1941, vor avea loc mari adunări legionare în toate oraşele ţării în care se va trata de reprezentanţi autorizaţi ai Mişcării Legionare subiectul: „Lupta Germaniei naţional-socialiste şi a Italiei fasciste pentru instaurarea unei noui ordine europene".

HORIA SIMA
Comandantul Mişcării Legionare

Pe ziua de 15 Ianuarie toţi şefii de regiuni şi judeţe vor fi convocaţi în Capitală

Secretariatul general al Mişcării Legionare comunică:

Miercuri 15 Ianuarie 1941, orele 10 a. m., toţi şefii de regiuni şi judeţe vor fi prezenţi în Capitală, la Sediul Central din str. Gutenberg 3.

Secretar general
N. PATRAŞCU

Numiri şi transferări de prefecţi de judeţe

In Monitorul Oficial de azi d. General Antonescu a semnat decretul prin care se face următoarea mişcare în rândurile prefecţilor de judeţ:

ART. I. — Se transferă în funcţiunea de prefect clasa I al jud. Iaşi, d. Dobre Ion, actualul prefect al jud. Tecuci.

ART. II. — Se numesc prefecţi de judeţe d-nii:

Aurel Mihai, avocat, fost magistrat, prefect clasa II la jud. Tecuci, în locul d-lui Dobre Ion, transferat în alt judeţ.

Constantin Mântăluţă, avocat, prefect clasa I la jud. Prahova, în locul d-lui Marin Stănescu, demisionat.

Preşedintele comitetului de neparticipare la războ: a Americei, a demisionat

WASHINGTON, 14 (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. comunică:

D. Armstrong, preşedintele comitetului pentru neparticiparea Statelor Unite la războaie străine de interesele americane, a declarat că a renunţat la preşedinţia comitetului.

*

NEW-YORK, 14 (Rador).— Corespondentul Agenţiei D. N. B. transmite:

D. Armstrong, preşedintele comitetului contra participării Statelor Unite la războaie străine, care a demisionat din acest post, a declarat ziariştilor că demisia sa a fost provocată de chestiunea financiară.

Comitetul urma să se folosească numai de fonduri a căror provenienţă nu putea fi suspectată. Comitetul anti-belicist trebuia să fie condus de personalităţi importante şi integre, capabile să întocmească un program constructiv.

Gripa bântue cu furie în toată Suedia

STOCKHOLM, 14. (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. anunţă: Oficial se declară că epidemia de gripă continuă să facă ravagii în toată ţara şi în special în capitală.

In ultimele patru zile, la Stockholm au fost înregistrate 3.300 noui cazuri de gripă.

O epidemie atât de puternică nu s'a mai produs în Suedia de foarte mult timp.

Măsuri radicale contra evreilor din Slovacia

BRATISLAVA, 14 (tp.). — Gauleiterul Semlinsgau a ordonat eri luarea de măsuri radicale împotriva evreilor. Astfel evreii nu au voe să treacă pe anumite bulevarde la Presov, prin pieţele din comune decât numai la anumite ore. In cafenele, restaurante şi băi publice n'au voie să intre deloc. La cinematografe vor fi rezervate evreilor locuri speciale separate. Mai departe guvernul a propus ca toţi evreii din Slovacia să poarte la braţ o eşarfă de trei cm. lăţime.

Gerul continuă să fie aspru în întreaga Franţă

CLERMONT FERRAND, 14 (Rador). — Gerul continuă să fie tot mai aspru atât în nordul cât şi în sudul Franţei făcând numeroase victime. La Lyon, s'au înregistrat 17 grade sub zero. Două femei au fost găsite îngheţate în locuinţele lor. In localitatea la Crau, în Camarque, sa'u înregistrat 18 grade sub zero. Din cauza viscolului au murit 800 de oi, 42 de tauri, precum şi doi ciobani. Mai mulţi păstori au dispărut. Se fac întinse cercetări pntru regăsirea lor.

In Auvrgne, s'aue înregistrat 24 grade sub zero. Râul Allier poartă la vale numeroase blocuri de ghiaţă. Fluviul Saone este complet îngheţat în dreptul localităţii Maçon.

In regiunea de câmp, animalele sălbatice înfometate dau târcoale satelor, atacând animalele domestice.

Valul de frig a cuprins toată uropa, chiar şi Spania, unde stratul de zăpadă împiedecă circulaţia şi dă loc la accidente grave. La Toledo, zăpada a atins înălţima de 80 cm. La Vittoria, termometrul a scăzut la minus 11 grade. In provincia Andaluzia, a început desgheţul. Se crede că apele Guadalquivirului se vor revărsa, provocând inundaţii.

Aviatia germană a atacat eri noapte Plymouth-ul

BERLIN, 14 (Rador). — In noaptea de Luni spre Marţi, forţele aeriene germane au atacat cu succes portul şi alte obiective c prezintă importanţă militară dela Plymouth.

Timpul a fost favorabil şi vizibilitatea foarte bună, aşa că aviatorii germani au putut să atingă uşor obiectivele ce le fuseseră desemnate.

Atacul s'a soldat printr'o serie de incendii, multe din ele având o întindre destul de considerabilă.

Englezii au încercat să răspundă

BERLIN, 14 (Rador). — In cursul zilei de Luni, aviatorii englezi au încercat să facă un raid deasupra teritoriilor din regiunea coastelor Franţei de nord.

Aviaţia de vânătoare germană şi artileria anti-aeriană au împiedecat pe englezi să ducă la bun sfârşit atacul. Avioanele engleze nu au reuşit să arunce nici o bombă.

Două avioane inamice au fost doborâte.

Comunicatul german

BERLIN 14 (Rador). — Inaltul comandament al forţelor armate germane transmite Marţi următorul comunicat:

In cursul unor sboruri de recunoaşere înarmate, avioane germane au scufundat un cargobot inamic de 4000 tone şi au lovit cu bombe de calbru mijlociu un crucişetor.

In noapea de 13 spre 14 Ianuarie, obiective având importanţă militară au fost bombardate cu succes la Plymouth.

Punerea de mine în porturile britanice a continuat.

Inamicul a pierdut în cursul zilei de Luni patru avioane. După cum s'a comunicat unui din aceste avioane a fost doborât de un vas de patrulare al marinei de războı şi un altul de artileria marinei.

Comunicatul englez

LONDRA, 14 (Rador). — Ministerele aerului şi securităţii interne publică, Marţi dimineaţa, următoru lcomunicat:

In cursul primelor ore ale nopţii de Luni spre Marţi, s'a produs un atac aerian german împotriva unui oraş din sud-vestul Angliei.

Se smnalează mai multe incendii, care au fost însă repede localizate. Cu toate acestea, mai multe clădiri au fost avariate. Au fost omorâte câteva persoane, iar altele rănite.

Avioanele germane au bombardat şi unele puncte din Ţara Galilor, fără a face victime sau pagube însemnate.

Avion britanic doborît

BERLIN 14 (Rador). — Agenţia D. N. B. anunţă că un alt avion de vânătoare britanic a fost doborît de aviaţia de vânătoare germană în cursul raidului britanic de Duminică îndreptat împotriva coastelor franceze.

Este vorba de un avion de tipul Hurricane. Se precizează acum că în timpul acestui raid arma aeriană germană a doborât în total patru avioane inamice.

*

LISABONA, 14 (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B., după o ştire primită din Johannesburg, anunţă că un avion al armei aeriene sud-africane s'a prăbuşit.

Cei 16 membri ai echipajului, care se aflau pe bord, au murit carbonizaţi.

Comemorarea eroilor Moţa şi Marin în străinătate

La Berlin

BERLIN, 13 (Rador). — Ieri dimineaţă a avut loc la capela ortodoxă din Berlin un parastas pentru pomenirea eroilor Moţa şi Marin. Au fost de faţă membrii Legaţiei în frunte cu d-na ministru Greceanu şi membri organizaţiei legionare din Berlin.

La ora 6, garnizoana legionară din Berlin a ţinut în localul Institutului Român o şedinţă festivă pentru comemorarea legionarilor români căzuţi în Spania. La această şedinţă au fost invitaţi şi reprezentanţi ai oficialităţii germane şi ai organizaţiilor fasciste şi falangiste din Berlin, cari au fost salutaţi de d. prof. Puşcariu, preşedintele Institutului Român din Germania.

După deschiderea şedinţei şi apelul celor căzuţi, d. ing. Manoilescu a vorbit despre: Moţa şi Marin şi jertfa lor pentru ideia naţională.

După aceasta, legionarii din *Berlin* au intonat imnul „Moţa-Marin", după care a urmat închiderea şedinţei şi imnul tinereţii legionare.

Festivitatea s'a încheiat cu o mică recepţie în onoarea oaspeţilor străini.

La Roma

ROMA, 13 (Rador). — Ziua de 13 Ianuarie a fost comemorată la Roma de către grupul legionar român din Italia într'o atmosferă de pioasă reculegere. La ora 11 înainte de amiază, la biserica românească din Piazza delle Cappelle erau prezenţi toţi legionarii din Roma, în frunte cu comandantul legionar Victor Ion Vojen, ministrul României, personalul ambelor legaţii şi membrii coloniei române.

Parastasul care s'a oficiat de către părintele Tăntu, a fost intens prilej de rugăciune şi comunitate spirituală cu marii martiri ai Legiunii, Ionel Moţa şi Vasile Marin.

După amiază la ora 5, la Legaţia României, de pe lângă Quirinal, s'a ţinut o şedinţă de cuib solemnă, în care, pe lângă imnul tinereţii legionare şi imnul Moţa-Marin, cântate de grupul legionar din Roma, comandantul legionar Ion Victor Vojen a ţinut o cuvântare în care a desprins semnificaţia supremei jertfe a lui Ionel Moţa şi Vasile Marin.

Şedinţa de cuib, ţinută în sala de recepţie a Legaţiei, pavoazată cu drapele verzi şi străjuită de figura Căpitanului, a produs o adâncă impresie asupra oaspeţilor străini cari erau de faţă.

Au participat: consulul Leonini, împreună cu o delegaţie de fascişti, foşti combatanţi în Spania, Contele Foxa împreună cu o delegaţie de falangişti spanioli, generalul Sani, Remo Renato Petitto, profesor Enzo Loretti, d. V. Grigorcea, ministrul României pe lângă Vatican, personalul ambelor legaţii şi numeroşi membri ai coloniei române din Roma.

La ora 18.50 toate posturile de Radio din Italia au transmis cuvântarea d-lui ministru Ion Victor Vojen, rostită în italieneşte.

D. Ţinţar Marcovici şi-a amânat vizita la Budapesta

BELGRAD, 14 (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. transmite:

Ziarul „Hrvatski Dnevnik", care apare la Zagreb, anunţă că din motive technice s'a amânat pentru o altă dată vizita pe care d. Tinţar Markovici, ministrul Afacerilor Străine, urma s'o facă la Budapesta, în ziua de 24 Ianuarie spre a proceda la schimbul documentelor pentru ratificarea pactului de amiciţie dintre Jugoslavia şi Ungaria.

Cronica externă

Atitudinea Bulgariei

Declaraţiile pe care d. Filoff, primul ministru bulgar, le-a făcut Duminică, la Rusciuc, au risipit ultimele îndoeli cari mai existau cu privire la atitudinea Bulgariei faţă de evenimentele politice internaţionale în curs de desfăşurare.

Faptul că întrevederea pe care Fuehrerul a avut-o cu Regele Boris, ca şi recenta vizită a d-lui Filoff la Viena, n'au fost urmate de aderarea Bulgariei la pactul tripartit, a constituit pretextul lansării a tot felul de zvonuri, unele mai extraordinare decât celelalte, asupra poziţiei pe care s'ar găsi Bulgaria.

Tot timpul politica anglo-saxonă a legat de atitudinea Bulgariei speranţa unor mari şi grele în consecinţe complicaţii pentru politica pe care Germania o urmăreşte în sud-estul Europei. Simpla propagandă — o propagandă care transformă întotdeauna speranţele în realităţi — a fost desminţită — şi de astă dată de fapte.

In prima parte a declaraţiilor sale, d. profesor Filoff a făcut remarca justă că războiul actual este şi un războiu ideologic, care pune faţă în faţă două concepţii diferite. Din această cauză, indiferent dacă vor sau nu, toate popoarele vor suferi schimbări.

Bulgaria face parte din comunitatea europeană, deci, indiferent de voinţa ei, va participa la schimbările ce se vor face.

D. Filoff a precizat că politica bulgară a urmărit întotdeauna revizuirea pe căi paşnice. Această politică a dat rezultate în ceeace priveşte România, care-a cedat Bulgariei Cadrilaterul. Bulgaria ar dori să vadă reparate şi celelalte nedreptăţi ce i s'au făcut tot pe această cale paşnică. Dar nu depinde numai de ea, pentrucă pacea sau războiul nu depinde de popoarele mici. Păstrând calmul şi sângele rece, Bulgaria trebuie să ţină seama nu numai de dorinţele, ci şi de posibilităţile ei.

Primul ministru bulgar a făcut în sfârşit declaraţia extrem de importantă că, în ceeace priveşte Bulgaria, Uniunea Sovietelor a acţionat întotdeauna de acord cu Germania.

Vorbind în faţa unei adunări populare, d. Filoff a vorbit cu sinceritate. Discursul său s'a adresat nu streinătăţii ci opiniei publice bulgare, care s'ar putea găsi, într'un moment foarte apropiat, în prezenţa unor evenimente decisive pentru viitorul Bulgariei. Opinia publică bulgară trebuia avertizată, pentru a nu fi surprinsă. Deaceea, declaraţiile d-lui Filoff capătă o şi mai mare valoare.

Nu de Bulgaria depinde desigur îndrumarea evenimentelor care se pot produce în Sud-Estul european. Nu ea hotărăşte pacea sau războiul Nu ei îi aparţine puterea de a se sustrage uriaşei lupte ideologice care se dă şi care va avea influenţă asupra tuturor popoarelor lumii. Făcând o politică de prietenie cu Germania şi cu Rusia Sovietică, Bulgaria urmăreşte pacea pe cât îi va fi posibil, dar nu se poate lăsa îngrozită nici de războiu. Prin această politică de bun simţ, de echilibru şi de prevedere, vecina noastră dela sud speră să ajungă la repararea tuturor nedreptăţilor pe care ea crede că i le-au făcut vecinii din sud.

Petre Mihail

Vizita d-lui Willkie la Londra este neoficială

WASHINGTON, 14 (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. anunţă:

D. Cordell Hull, şeful departamentului de stat, a fost întrebat de ziarişti, în cursul conferinţei de Duminică, cum se explică faptul că o persoană particulară, cum este d. Wendell Willkie, a putut căpăta viza spre a merge în Anglia, deci de a trece prin zona de războiu.

D. Hull a declarat că d. Willkie este o personalitate americană şi deci, în această calitate, a putut să ceară personal şi să obţină din partea Angliei autorizaţia de a merge la Londra.

Şeful departamentului de stat a adăogat că d. Willkie nu are nicio misiune oficială sau neoficială, ci că merge la Londra din propria sa voinţă.

*

NEW-YORK, 14 (Rador). — Corespondentul agenţiei DNB transmite:

„New-York Herald Tribune" anunţă că d. Willkie va fi însoţit în călătoria sa la Londra de d. Cowles, preşedintele ziarului „Minneapolis Star", de d. Thorne, director al lui „First National Bank", şi de d. Davenport, fost editor al revistei „Fortune".

D. Willkie ar avea intenţia să plece cu avionul la Londra, săptămâna viitoare, via Lisabona.

Vie activitate a trupelor italiene pe frontul elen

ROMA, 14 (Rador). — Marele cartier general al forţelor armate italiene transmite „de undeva din Italia" următorul comunicat, purtând Nr. 221:

Pe frontul elen, activitate de patrule şi de artilerie.

Formaţiile noastre aeriene au bombardat în mai multe rânduri o bază aeriană inamică.

Au fost atacate cu focuri de mitralieră autocamioane şi concentrări de trupe.

In Cirenaica, activitate a artileriei noastre cari au cauzat pierderi autovehiculelor inamice pe frontul Tobruk şi acţiuni ale patrulelor şi artileriei în zona Djarabub.

Acţiunile aeriene întreprinse de inamic asupra unor localităţi de pe coasta Cirenaicei nu au făcut victime.

In Africa Orientală, mici acţiuni în nordul Sudanului şi tir de artilerie în zona Gallabat.

In Sudan, avioane italiene au bombardat poziţii, lucrări şi trupe inamice. Una din formaţiile noastre aeriene, atacată de avioane de vânătoare inamice, a dat o luptă în cursul căreia un avion de tipul Gloster a fost doborît. Un alt avion de recunoaştere a fost doborît pe deasupra Eritreiei de către avioane de vânătoare italiene. Inamicul a bombardat câteva localităţi; nu sunt decât puţini răniţi.

Un submarin elen a scufundat în dimineaţa zilei de 31 Decembrie 1940 un cagobot italian de tonaj redus care naviga în apele teritoriale jugoslave. Submarinul, violând legile răsboiului, a tras apoi focuri de tun contra bărcii de salvare a cargobotului, omorând 10 oameni ai echipajului, cari încercau să se salveze cu această barcă.

Un avion şi un vas-vedetă rapid au atacat şi scufundat în ziua de 9 Ianuarie un submarin inamic.

Rusia Sovietică nu consideră actiunea Germaniei în sud-est ca fiind îndreptată contra ei

BELGRAD, 14. (Rador). — Ziarul POLITIKA scrie într'un articol apărut, Marţi dimineaţa, că evenimentele petrecute în ultimele zile au desminţit ştirile false răspândite, cu privire la sud-estul european.

Unul dintre aceste evenimente,— semnarea acordurilor germano-sovietice, — dă posibilitatea de a se trage două concluzii:

1. Că Uniunea Sovietelor nu consideră acţiunea Germaniei în sud-est, care s'a manifestat prin măsuri de securitate şi cu caracter defensiv, ca fiind îndreptată contra intereselor Sovietice şi

2) Că Uniunea Sovietelor socoteşte că posedă garanţii în sensul că Germania nu întreprinde în acest moment şi nu are intenţia să întreprindă vreo acţiune oarecare al cărei caracter ar depăşi cadrul măsurilor pur defensive.

POLITIKA adaugă apoi că discursul d-lui Filoff, primul ministru al Bulgariei a avut deasemeni un rezultat liniştitor şi că el conţine trei idei principale: hotărîrea Bulgariei de a apăra libertatea şi independenţa sa, menţinerea păcii în Balcani, şi revizuirea frontierei bulgare pe cale paşnică.

Comunicatul agenţiei TASS, relativ la transportul trupelor germane, este socotit de ziarul POLITIKA în sensul că el înseamnă că nicio schimbare nu s'a petrecut în relaţiile dintre Germania şi Uniunea Sovietică şi oferă dimpotrivă o garanţie că o asemenea schimbare nu se va produce.

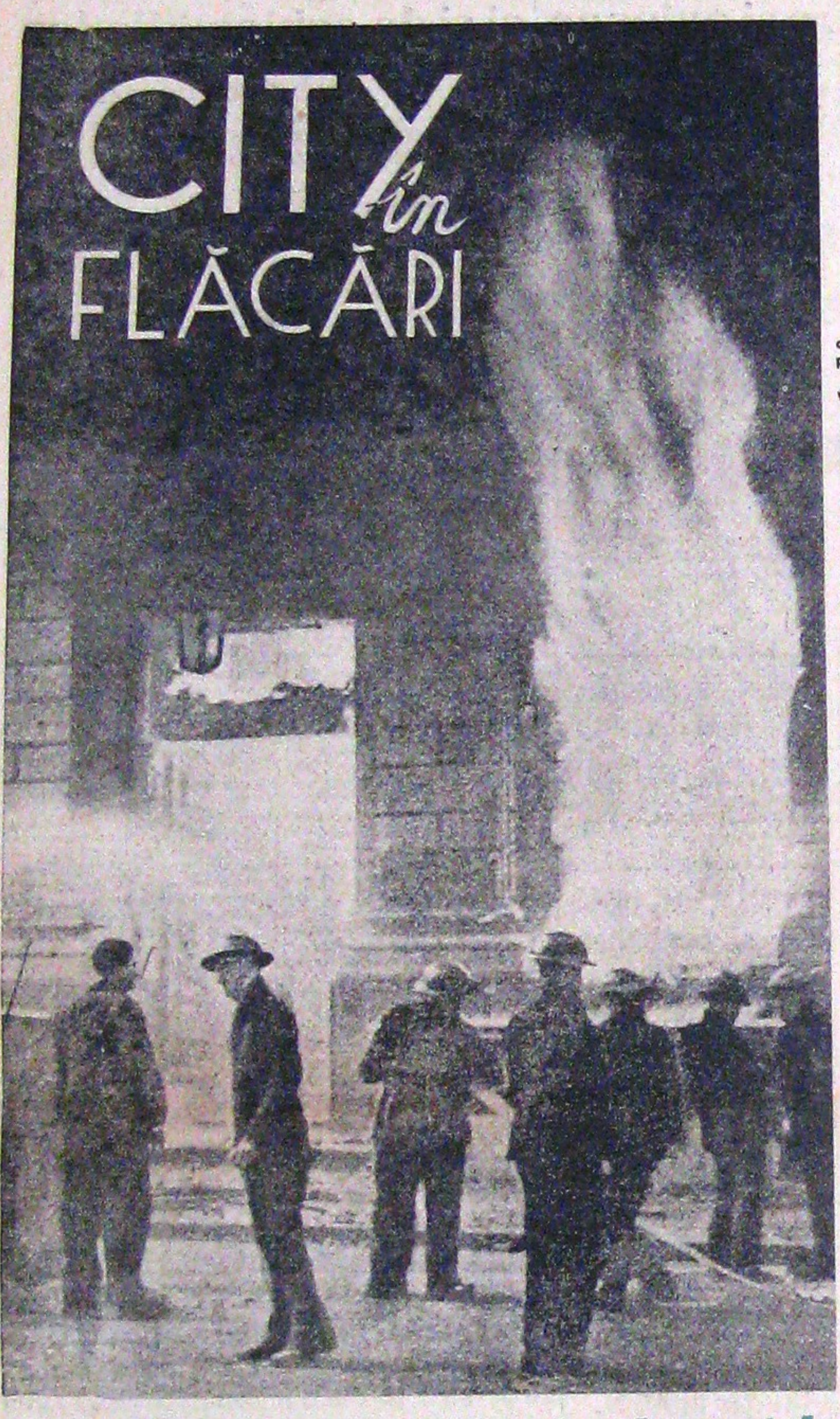
In sfârşit, termină POLITIKA activitatea aviaţiei germane în Mediterana dovedeşte că este inutil să se creieze un nou front, dacă această activitate dă rezultate satisfăcătoare, aşa cum se aşteaptă.

Imprimeriile „CURENTUL", S. A. R., Strada Belvedere Nr. 6, Bucureşti

AXA

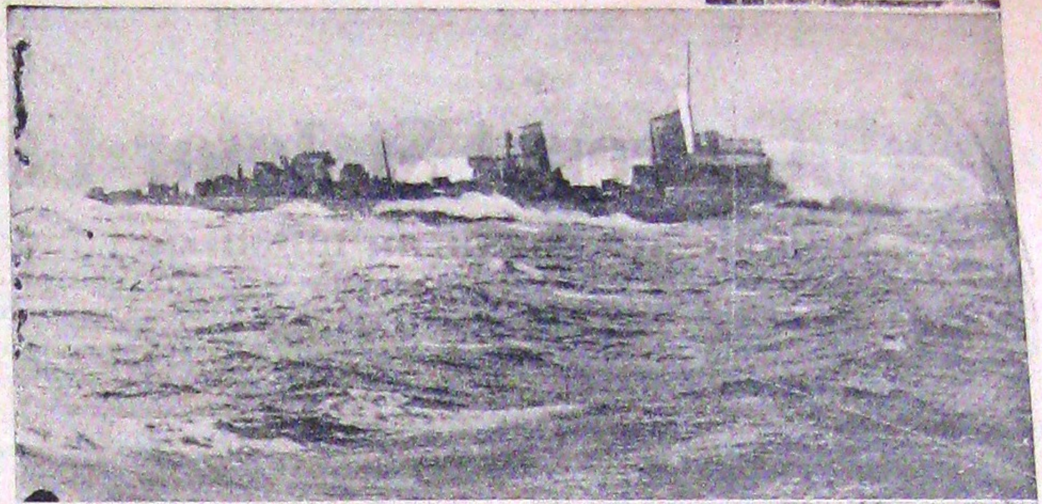
Duminică 19 Ianuarie 1941

CITY în FLĂCĂRI

Incendiile cauzate de bombardamentele aviației germane durează zile întregi

Toate posturile de pompieri din Londra, sunt mobilizate zi și noapte, lucrând pentru stingerea incendiilor.

In Atlantic, unitățile navale germane cooperând perfect cu aviația, au atacat numeroase convoae engleze, lovind în plin mai multe vase inamice.

Fotografia noastră reprezintă un convoi britanic, atacat. Vasele lovite sunt pe punctul de a se scufunda.

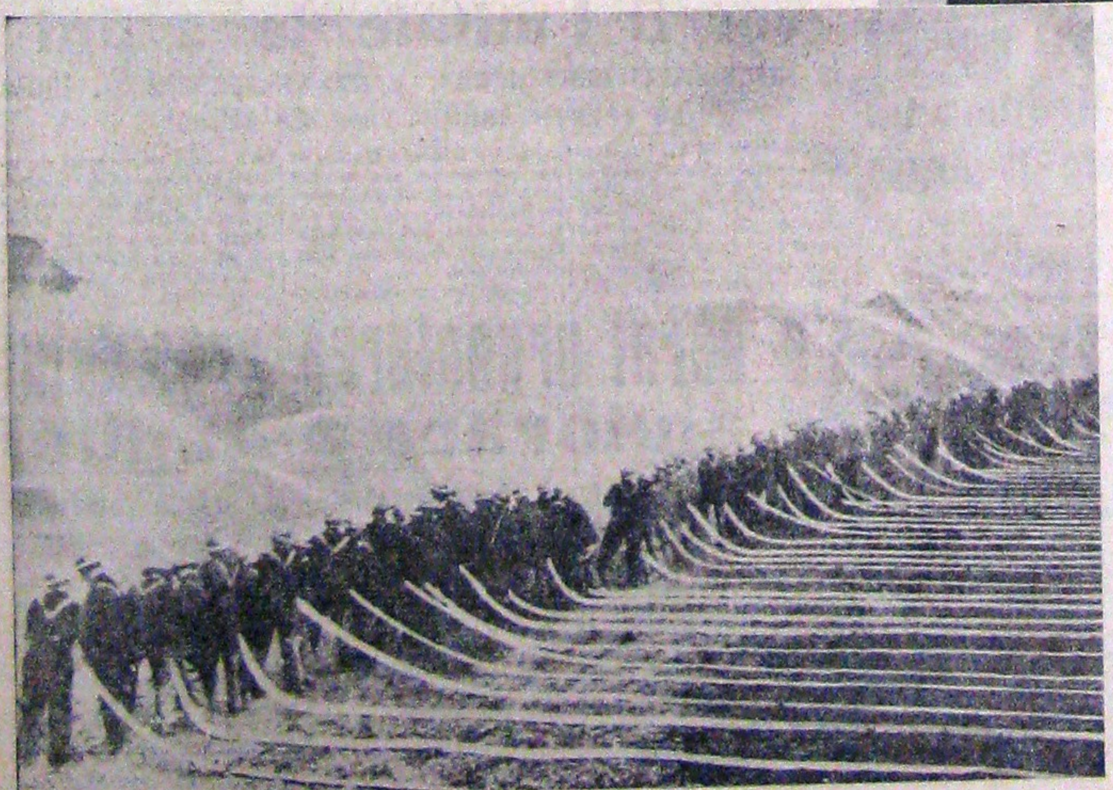
După ce vasele inamice au fost lovite de bombele avioanelor, unitățile terestre de coastă, le urmăresc permanent, desăvârșind — în cazul când e nevoe — misiunea armei aeriene.

Unitățile japoneze motorizate, sunt primite în regiunile ocupate din China, cu mari manifestații din partea populației.

Atentă, de veghe spre coasta engleză, sentinela stă neclintită. Liniștea desăvârșită îi dă prilejul să admire frumusețea acestei nopți pe care inamicul n'a turburat-o....

In fiecare săptămână, soldaților germani aflați pe front, li se împart daruri și li se schimbă efectele deteriorate: ciorapi, batiste, etc.

Fotografia de mai sus ne înfățișează soldații unei unități primindu-și darurile.